

LAHOLMS TIDNING

N:R 166. ARG. 25.

Laholms Tidnings Tryckeri, Laholm.

FREDAGEN DEN 20 JULI 1956

Ansvarig utgivare: J. B. Bengtsson.

Lösnummer 20 öre.

Mångmiljonbrand på Hisingen - fabriker, bostäder brann

Eld i pappersbruk tände brädgård

Familjer i flykt undan eldsvådan

En förödande brand, varvid värden på omkring fem miljoner kronor gick till spillo, gastkramade under fyra timmar Hisingen i Göteborg på torsdagsskvällen. Branden började i ett pappersbruk, spred sig till en brädgård på 14.000 kvm., innehållande bl. a. kutterspån, och antände en del bostadshus, som familjerna endast med knapp nöd hann lämna. Branden började vid 18-tiden och var under kontroll vid 21.30-tiden. Ingen människa har, enligt vad som hittills framkommit, skadats i samband med eldsvådan. Kraftig vind, en öppen branddörr och en tromb som drog fram över brandområdet, bidrog till att göra skadorna så stora.

Elden uppstod strax före kl 17 i Göteborg-Dals pappersbruks anläggningar (1 dagligt tal kallade Tingstads pappersbruk) och började i avdelningen för kräppat papper. Denna var belägen i en cirka 80 m. lång och 30 m. bred träbyggnad på andra våningen. Elden blev från början mycket häftig och redan på vägen ut till brandplatsen beordrade brandchef Grönvall, som ledde släckningsarbetet, förstärkningar.

För bostadshusen, på vilka endast ringare skador uppstod, var faran avvärd vid 21-tiden. En del hus utrymdes och vattenbegränsades då antändningsfaran var överhängande på grund av kringflygande brandflor.

Detta manskap försökte hindra elden att sprida sig förbi en brandmur i träbyggnaden men lågorna gick genom en öppen branddörr och hela träbyggnaden råkade i brand. Omkring kl 18.15 kastade vinden om och ökade i styrka. Samtidigt drog en tromb fram över brandområdet och ökade spridningen av flögor och brinnande byggnadsdelar.

Brädgård brann som fnöske

Till följd härav började det också brinna i de sydväst om pappersbruket liggande Strömman & Larssons anläggningar för träfärdling med brädgård.

Elden där började i takutsprånget till ångpannehuset samt en del uthus och skjul och i sågverket. På mindre än tio minuter stod alla dessa byggnader i full brand, varefter elden med stor häftighet spred sig till brädgården som var täckt av pappskädda skjulbyggnader.

Flodsprutan 2 hade beordrats till Strömman & Larssons kaj för att ligga i beredskap om elden skulle sprida sig till firmans anläggningar. Den kom fram något för sent och kunde inte lägga till vid den från början avsedda platsen utan måste gå närmare eldherden. Där kunde den emellertid inte ligga kvar på grund av eldens häftighet utan måste dras tillbaka,

varvid omkring 1.000 m. slang gick förlorad.

Eld i skrothandlarkvarter

När eldsvådan i brädgården började ökades gnistregnet ytterligare och spred sig mot den färliga Ringöbebyggelsen, där diverse firmor i avfallsbranschen har lokaler och där det dessutom finns diverse soptippar. Åtskilliga av dessa skul råkade i brand.

För att möta händelser av denna art hade redan tidigare inkallats Partille brandkår med åtta man som bemannade Källtorps brandstation, Mölndals brandkår med åtta man som bemannade huvudstationen och Kungälv's brandkår som dirigerades till Ringön. Efter hand måste även reservfolk som inkallats samt det manskap från Mölndals brandkår som bemannade huvudstationen sättas in för att rädda hotade bebyggelsen på Ringön.

Marken brann

Detta lyckades och först när elden här begränsats kunde man från flodsprutan börja angripa brädgårdsbranden. Denna var mycket svårbekämpad därför att marken kring brädgården, som ursprungligen varit mycket större än nu, var fotsdjupt belagd med bark och diverse avfall som gjorde att marken brann under nässel- och gräsvegetationen. Det var därför förenat med livsfara att söka tränga fram över denna mark.

Faran över vid 22-tiden

Omkring kl 22 var faran för eldens vidare spridning över. På Göteborg-Dals pappersbruk hade då den först antända byggnaden förstörts. Hos Strömman & Larsson brann hela anläggningen ut med undantag för ett bostadshus, som räddades till nio tiondelar, och kontorsbyggnaden. På Ringön förstördes diverse småskjul med olika ägare.

Kl 23.15 skedde avlösning av det uttrötta manskapet som tolt uppgått till 75 yrkesbrandmän, 20 borgarbrandmän och 125 man militär. Avlösningen består av cirka 100 man, däruv 25 yrkesbrandmän och 75 militärer. Dessutom skall hemvärn stå som reserv.

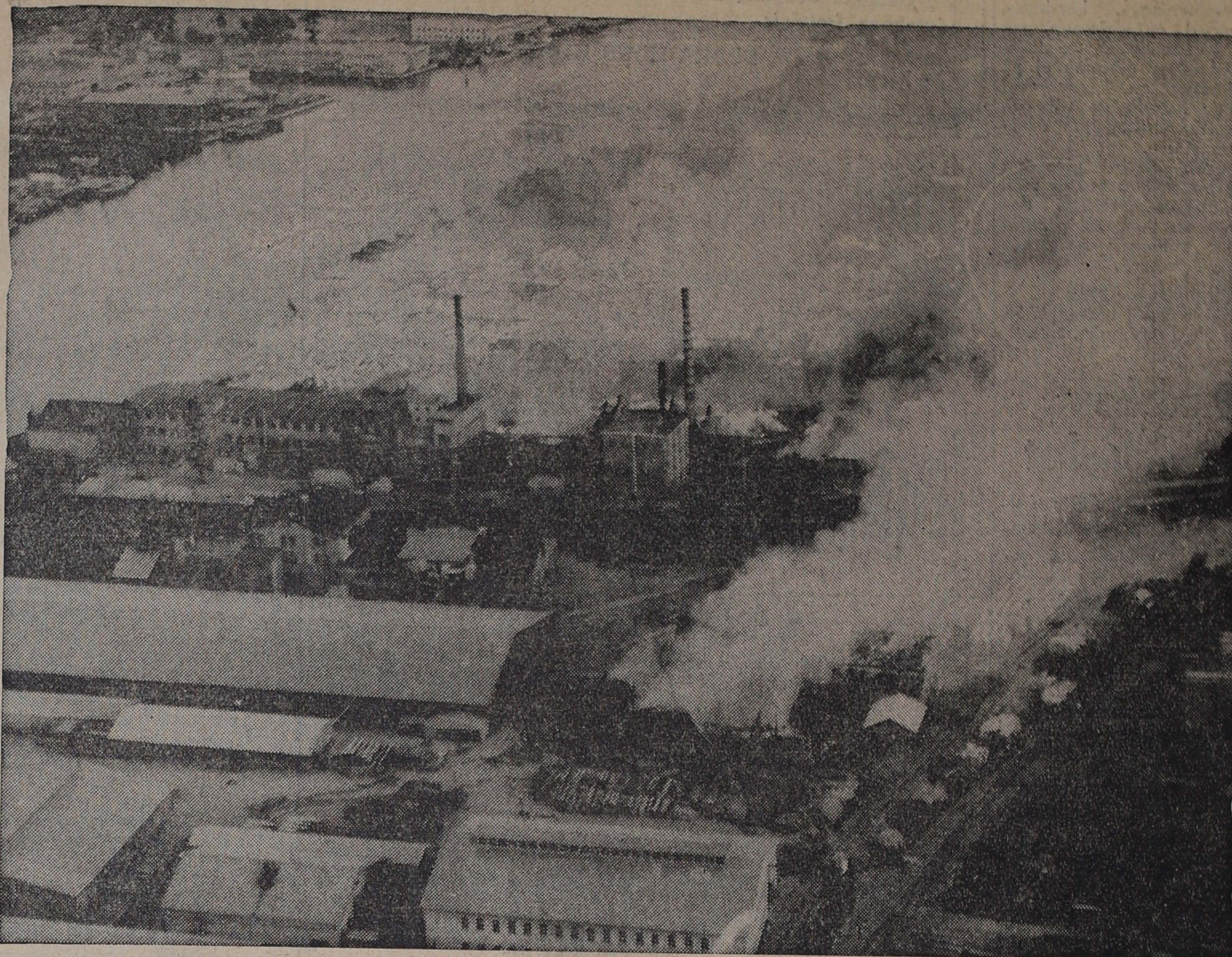
Brandchefen Grönvall berättar att materialtågningen vid brandbekämpningen var mycket stor. Han beräknar att minst åtta kilometer slang använts.

Brandmännen radiolarmade

I Långedrag, över en och en halv mil från brandplatsen, virvlade stora sotflögor över husen. Driftstopp vid Strömman & Larsson kommer att sträcka sig över en lång tid och berör ett 80-tal man, säger driftschefen.

För att skrydsamt kunna hjälpa personer som eventuellt kunde skadas vid branden rekviderades flera ambulanser till brandområdet. Såvitt man visste vid midnatt hade dock inte personskador inträffat.

Götaverkens säkerhetstjänst, ett tjugotal man trädde i beredskap för att ersätta brandkåren om det

Hela området var ett flammande eldhav och brandmän och militär hade ett hårt - och farligt - arbete.

Raoul Wallenbergs öde bekräftas av cellkamrat till hans chaufför

STOCKHOLM (TT)

Tillsammans med en svensk konsulatstjänsteman sammanträdde författaren Rudolph Philipp enl. vad han uppger i en artikel i Vecko-Journalen i en lägenhet utanför Berlin i juli 1954 med en tysk vicekorpral, som då återkommit från rysk fångenskap. Denne, som kallas Eberhard Müller, hade berättat att han en tid före 1946 varit cellkamrat i ett ryskt fängelse med den ungerske ingenjören Vilmos Langfelder, vilken på sin tid var Raoul Wallenbergs chaufför och följde honom i fångenskapen. Liksom Wallenberg har Langfelder inte återkommit.

Av Langfelders berättelse mindes Müller att Wallenberg och Langfelder med tag förts till Moskva under eskort av en officer. På en järnvägsstation i Rumänien hade Wallenberg lämnat en lapp till en rumänsk arbetare eller bonde och bett denne skicka lappen till Sverige. På lappen meddelade Wallenberg att han och Langfelder var häktade och på väg till Ryssland. I Moskva fördes de till inrikesministeriet men skildes senare åt. Langfelder fördes till Ljubljankafängelset. Han hade under förhören fått det intrycket att Wallenberg och han ansågs som spioner. Senare fördes Langfelder till ett annat fängelse och i sin cell i Ljubljankafängelset efterträdde han av Wallenberg, som fördes till förhör flera gånger.

Till sina cellkamrater hade Wallenberg sagt att ryssarna inte hade minsta anledning att häkta honom. I Budapest hade hans legation arbetat för ryssarna. Men förhörsledarna trodde inte Wallenberg utan sade: Ni är en rik svensk kapitalist och vad kan en sådan göra för ryssar? Senare skulle Wallenberg ha förts till Lefortovska-

fängelset. Dessa uppgifter hade Müller fått av medfångar.

FÄRLIGA FANGAR TYSTADES

Philipp uppger att Müller under samtalet själv förde Wallenberg på tal. Vänd till den svenske konsulatstjänstemannen frågade Müller: "Herr attaché, är Wallenberg tillbaka?" Då Philipp undrade vad Müller hade för intresse av den saken blev svaret: "Det är mycket viktigt för mig. Om inte Wallenberg är tillbaka så kan jag inte begripa varför ryssarna släppte mig. När jag berättat allt jag vet förstår ni säkert hur stor roll Wallenberg och hans chaufför Langfelder har spelat för mig och mina olyckskamrater."

Alla, som hade haft den minsta beröring med Wallenberg och Langfelder, hämtades förr eller senare tillbaka till fängelserna från fängelserna, ja, till och med från repatrieringslägren, ofta några veckor före hemresan. När jag väntat fick komma med i en hemtransport var jag därför säker på att Wallenberg och Langfelder skickats hem och att vi alltså inte längre var viktiga för ryssarna."

FLER PROGRAM I GÖTEBORG-TV

GÖTEBORG (TT)

Göteborg får utökat TV-program i höst - sex sändningar pr vecka i stället för fyra, berättar Göteborgs radiochef Nils Dahlbeck för HT. Starten sker samtidigt med Stockholms den 1 september. Det blir lika stor programtid som stockholmarna får, och ifråga om filmnyheter ligger det väl till för Göteborg, då man får disponera alla de filmprogram som Radiotjänst tillverkat eller försäkrat sig om.

Femåring nära kvävas i bagagerum

En femårig dansk pojke var enligt Nerikes Allehanda nära att kvävas på torsdagsskvällen i bagageutrymmet till en bil, dit föräldrarna lagt honom och sedan låst bagageluckan utifrån, varefter de avlägsnat sig från platsen.

Händelsen inträffade på en campingplats i Örebro. En semesterande polisassistent hörde svaga ljud från bagagerummet.

Strömsnäsbo blev bildödad

En 45-årig fabriksarbetare Ragnar Pettersson från Strömsnäsbruk blev på torsdagen då han färdades på moped påkörd av en personbil och så illa skadad att han omedelbart avled.

Olyckan inträffade i Sandvad på vägen mellan Laholm och Växtorp.

Brädgårdsbranden tros vara anlagd

STOCKHOLM (TT)

En 36-årig man har gripits av polisen som misstänkt för att ha anlagt den stora branden i Ropstens brädgård natten till torsdagen. Förhören med honom pågick på torsdagen på kriminalen. I första hand gäller det att klarlägga var mannen uppehållit sig omedelbart före branden, som uppstod ungefär samtidigt på tre ställen. Flera skäl tyder i alla händelser på att branden kan vara anlagd. Efter släckningen pågick för fullt ännu vid åttatiden på torsdagsmorgonen. Det eldhärjade området upptar en yta på cirka 4.000 kvm. med ett mycket stort lager av byggnadsvirke och förädlade trävaror.

Dödade maken med stilet och sökte ta sitt eget liv

UPPSALA (TT)

Ett familjedrama i en lägenhet vid Väderkvarnsgatan i Uppsala som troligen utspelats under natten till torsdagen upptäcktes på torsdagseftermiddagen. Vid detsamma dödades 30-åriga fru Ella Linde Andersson av sin man, 31-åriga elektrikern Karl Georg Andersson, som efter dådet försökte begå självmord.

Fru Anderssons föräldrar, som hör har ej kunnat hållas med hovet bortresta men kommit hem på onsdagsskvällen sökte då makarna Andersson på telefon men fick intet svar. Då de ej heller under torsdagen lyckades komma i kontakt med dotterns bostad vände de sig till en polisman, som var bekant med familjen. Sedan man först med negativt resultat hört om makarna begivit sig ut på landet tog polisen på eftermiddagen sig in i lägenheten. I sängen låg fru Andersson död. Hon hade med ett stilletliknande föremål tillfogats svåra hugg i huvudet och blött starkt. Mannen låg svårt medtagen på en soffa i köket. Han hade försökt ta livet av sig genom att skära sig i ena armbågsvecket.

Andersson fördes omedelbart till Akademiska sjukhuset. Något för-

Vackert

Svag vind. Upphållsväder och först klart, under dagen växlande molnighet. Oförändrad temperatur.

Allmänna utsikter för lördag och söndag: Växlande vind. Fortsatt övervägande torr och tåmligen varmt väder.

Sjödistrikt: Lätt till god bris övervägande mellan nord och ost. Mestadels god sikt.

Det blåste kräftigt och elden fick ett explosionsartat förlopp. Brandmännen larmades per radio.

MARKARYD

REALISATIONEN pågår för fullt

Passa på att få låga priser inför barnbidraget

FLICKDRÄKTER 8-10-12 år 29:-, övriga flickdräkter 30 %.
 FLICKBLAZER 15 kr, grova parallelojackor 8-9 kr.
 POPLINKAPPOR ex. 10 år 25 kr. Flickjackor 4-5 kr.
 100-tals FLICKKLÄNNINGAR 20-30 %. Lastex baddräkter 4-14 år, alla storl. 4:50,
 Underkläder alla slag, jumper fr. 1:50, silkeplätterade pyjamas fr. 5:50.
 GOSSKOSTYMER, blazer, byxor, poplinrockar, skjortor, strumpor mycket billigt.
 Jeans 6 till 12 år 7:25, knäbyxor 5 kr.

SE SKYLTFÖNSTER.

Yngve Olson, Markaryd. Tel. 10068

Skorealisation

Lindbergs Skoaffär

MARKARYD

Tel. 10039

MASSOR AV TIPS

BILLIGT PÅ REALISATION TILL BARNBIDRAGET

Passa på till-
fället!BAHYTTER och
HATTAR fr. 2:90

PAULSSONS BARNGARDEROB

Tel. 10877 Markaryd.

Goda skörderapporter
från Kronobergs län

Skörderapporterna från kommunerna i Kronobergs län av den 15 juli, vilka sänts till hushållningssällskapet, ger vid handen, att höstkörden är tämligen god. Hösttiden ter sig också rätt bra. Det har emellertid inträffat att rotfrukterna på sina håll härjats av skadeinsekter. Det har hänt, att vederbörande jordbrukare varit tvungna att plöja upp rotfrukterna. Läget inom de olika kommunerna framgår av följande tabell.

Juniorerna på utflykt.

Missionskapellet juniörer har haft utflykt till Skåne. Resan företogs i sex personbilar och antalet deltagare var ett 30-tal. Första uppehållet gjordes vid Missionshemmet i Aslunda, där predikant Nat. Johansson ledde en andaktsstund. Därefter bjöds på kaffe och så ställdes färd till Ängelholm där djurparken besågs. Efter en kort rast i denna stad för man till Torekov. Här blev det bad i salta böljor, varefter den medförda matsäcken lämnades på sitt innehåll. Efter en och en halv timme bröt man upp för hemfärd, vilken gick över Ö. Karup, Vallberga, Rönneby och Hishult. På gränsen till Småland gjordes det sista uppehållet då ungdomarna företog en insamling till juniörernas kassa och då juniorförbundens ordf. Evert Pålsson lämnade ord. för informationer. Innan den sista milen för utfärd lämnades ord. för informationer. Innan den sista milen för utfärd lämnades ord. för informationer. Innan den sista milen för utfärd lämnades ord. för informationer.

Markaryd: Höstråg 2, värvete 3, havre 3, blandsäd 3, potatis 3, foderrotfrukter, hö från odlad jord 3.5.
 Hinneröd: Höstråg 3, höstråg 3, värvete 3, värvete 2, korn 2.5, havre 2.5, blandsäd 3, potatis 3, foderrotfrukter 2.5, hö från odlad jord 2.5, hö från naturlig jord 2.

Stiftelsekungörelse

Undertecknade hava träffat överenskommelse om att bilda ett aktiebolag, vilket skall hava till föremål för sin verksamhet att underfina Aktiebolaget Markaryds Snickerifabrik, Melin & Svensson och enligt bestämmelser i ett samtidigt upprättat förslag till bolagsordning driva tillverkning av snickeriprodukter jämte annan därmed förenlig verksamhet. Aktiekapitalet skall utgöra lägst 25.000 och högst 75.000 kronor. Aktie skall lyda 1000 kronor.

Räkenskapsår skall vara 1/1-31/12.

I förslaget till bolagsordning har intagits förbehåll enligt 70 och 177 §§ samt avvikelse från 119 § 4 i lagen om aktiebolag av den 14 september 1944.

För tecknad aktie skall inbetalas 1000 kronor.

Inbetalning av aktie skall fullgöras omedelbart efter bolagets bildande. 25 aktier må tecknas, samtliga av oss stiftare.

Konstituerande stämma skall hållas inom fyra månader från det registreringsmyndigheten godkänt stiftelsehandlingarna.

Markaryd den 30/6 1956.

Gunnar Svensson

Stig Melin

Lilly Svensson

Ann-Margaret Melin

Egenhändiga namnteckningarna bevitna:

N. E. Larsson Sven B. Jönsson

Kungl. patent- och registreringsverket har denna dag meddelat godkännande av förevarande handling betygat.

Stockholm den 7 juli 1956

Ex officio:

Ann-Mari Widmark

Många simborgare i Markaryd.

Provtagningen för simborgarmärket sjunger nu på sista versen och provdagen blir på söndag mellan kl. 11-13. Hittills har 112 personer klarat proven som innebär att man kan simma 200 meter, valfritt simslag och utan någon tidsbegränsning. Förra året hade Markaryd en hel del fler provtagare, men som sagt ännu är det ett par dagar till innan provtagningen är slut så siffran kan ju putsas till en hel del.

Vid sammanräkning för kyrkofullmäktige i Markaryd

har efter lantbrukare Karl Pettersson fru Ingeborg Fälthammar befunnits vald.

Äventyret...

Forts fr. föreg. sida.

ren om ock ganska flyktigt veta det mesta om, vad Köpenhamn har att bjuda. För den som för första gången besöker staden blir därför rundturen inte bara intressant och minnesrik utan också värdefull, som utgångspunkt för egna studier under senare köpenhamsbesök.

Tivoli och Zoo

blev givetvis rundturens naturliga fortsättning för de flesta av resedeltagarna. Apor och andra levande djur i bur studerades med samma intresse som de döda djuren på Tivolis karuseller och berg- och dalbanor, de läckert tillredda djur ur fisk-fågel och husdjursläktet inte att förglömma, som man fann på National Scalas o. andra mer eller mindre förnäma näringsställets matsedlar.

Detta och mycket annat fick torsdagens LT-resenärer uppleva och av uttalanden under hemresan att döma hade man fått rekordgod valuta för de låga resekostnaderna. Samma erbjudande ger SJ och LT Köpenhamnsresenärer den 23 juli. Jison.

Laholms IF

Följande juniorspelare samlas vid idrottsplatsen kl. 18.45 för match mot Halmia: Gert Wennström, Arne Nilsson, Ebbe Waldén, Kjell Nilsson, Jan E. Harrysson, Göran Hågerström, Jan-Ake Söderström, Bertil Håkansson, Bengt-Olof Wesslén, Kurt Dalgren, B. G. Svensson, O. L. Johansson.

Fridrottsmännen har träning i kväll kl. 18.30. Anm. till DM-mottagningen under kvällens lopp eller av Rune Johansson.

Kornhults IK

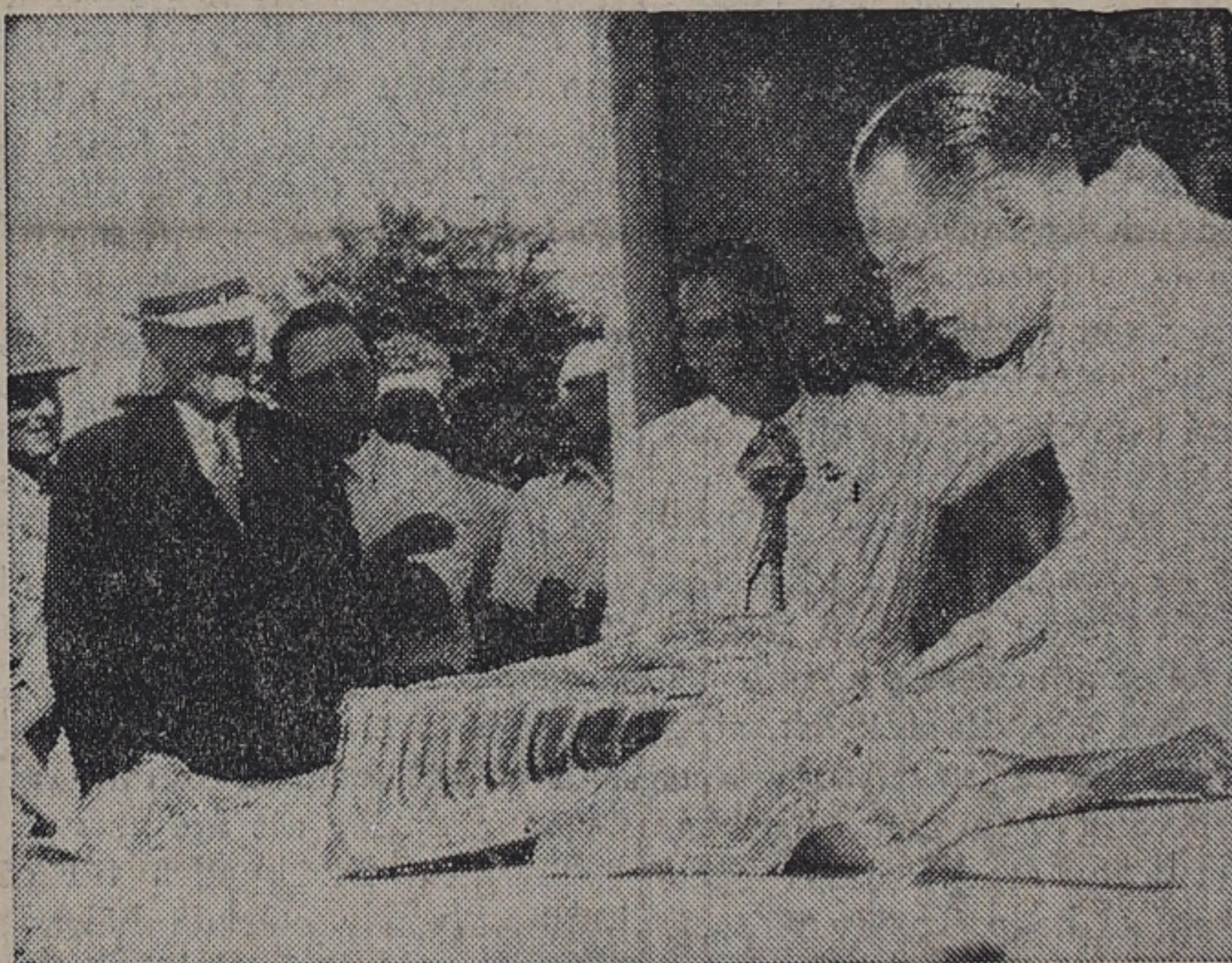
Pojklagsspelarna samlas vid Gustav Svenssons affär i morgon lördag kl. 17.30 för resa till Växjö.

Skogaby BK.

Pojklagsspelarna träna i kväll kl. 18.

Rännebo IF

Följande pojkagsspelare samlas vid Taxi i kväll kl. 18.30 för resa till Hasslövs. Karl G. Johansson, Lars-R. Nilsson, Assar Eriksson, Rolf-A. Nilsson, Folke Lindkvist, Ingvar Nilsson, Jan-Erik Nilsson, Sten-Allan Karlsson, Gösta Nilsson, Sune Bengtsson, Olle Nilsson, Tord Alfsson, Jan-K. Nilsson.

Charakterhandlare Larsson från Laholm visar hur man bör stycka en nötkropp.

Kött i Brödalt lockade...

Forts. fr. föreg. sida.

Så direktör Nils Chr. Månsson in på de olika försöken sedan han först med några ord presenterat Brödalt försöksgård. Den är allt för väl känd här nere för att behöva ytterligare presentation. Talaren kom så in på de två huvudgrupper av försök, som drivits på Brödalt under de sex år, som denna varit i sällskapets ägo. Det första försöket eller rättare sagt grupperna av försök, utfördes som rasjämförelse och här ansåg talaren, att det ställde sig oförklarligt, att för köttproduktion använda ren Aberdeen-Angus-ras. Efter att ha lämnat en lång redogörelse för olika försök framhöll talaren, att vi för konsumtion av kött i Sverige med samma fördel kan använda de tidigare laglands och SRB-raserna.

Hur starkt skall man då utfodra de djur, som skall uppfödats till slakt för att få bästa möjliga ekonomiska resultat? Här hade man gjort försök med såväl kvigor som stutar och försökt med svag, medelstark och stark utfodring. Man hade nått en hel del vägledande resultat men talaren framhöll, att det ännu finns många problem på detta område, som äro olösta.

Så talade agronom Arne Roos från Statens Hushållningsförsök om större gödkalvar, s.k. fedekalvar och här hade han många intressanta saker att förkunna, inte minst vid jämförelse med danska försök. Att här återge dem skulle föra allt för långt.

En synnerligen trevlig och

praktisk demonstration om hur man stycker och tillvararar köttet på bästa sätt visades så av HAESS. Först talade disponent Alexandersson lite allmänt om klassificeringen varefter expeditionschef Kurt Frisberg och affärsföreståndare Kurt Arne Larsson visade styckning i praktiken och kommenterade vad de gjorde. Den-na del följdes med stort intresse.

Efter en paus för intagande av varm korv med potatismos samt läsk eller mjölk blev det dags för dagens sista föredrag, som hölls av agronom Nils Fernkvist från Sveriges Slakteriförbund. Han berättade om Köttproduktions ekonomi och kvalitet och hade många intressanta ting att berätta. Men sådant skall höras och inte återges i tryck varför vi slutar med att konstatera, att allt var ovanligt trevligt, lyckat och varmt.

Cel.

SLU

Ahl SLU-avd.

Fotbollsspelarna tränar på Köpingsplan i kväll kl. 19. Gymnastikskor medtagas.

Jaha — men innan ni berättar den sista skandalhistorien om fru Mjöberg så tag på glasögonen. Jag är nämligen fru Mjöberg...

Och så var det mannen, som var så mager så han tappade balansen när han räckte ut tungan.

FRANSKA UNIONEN har tagit sina nya lokaler vid Place d'Iena i Paris i besittning. Bland dem som inbjudits till invigningsceremonin var flera representanter för de franska kolonierna i Afrika. Här ses en grupp svarta hövdingar fotograferade i sin bästa eftermiddagsstass inför högtidligheten på Place d'Iena.

Pekka skriver bok nr 3
under Spectacle-turnen

Att få en intervju med Pekka Langer kan vara nog så invecklat ibland. Han reser nu omkring och drabbar länet tillsammans med sina knäppuppkamrater, och det är på sin plats med ett samtal med denne radions glädjespridare nr 1. I den avsikten tillskriver man honom, medan han ännu knäpper upp i Göteborg och ber honom meddela, om han eventuellt kan stå till tjänst med en intervju. Då dagen är inne för Spectaclet i våra nejder, ringer två arga signaler från Göteborg och Pekka anmäler sig. Och han pratar på, så att man inte får en syl i vädret, och till sist förebrår han en för att man ingenting säger. Slutligen bestäms att man ska träffa honom strax innan föreställningens början.

Och man väntar på Pekka och man letar efter Pekka, som dock sent omsider dyker upp. Han kommer fram ur sin omklädningsvagn och ler sitt berömda sneda leende och hälsar glatt men litet trött, tycks det. Det är ett tröttsamt jobb, detta kringflackande, detta tvång att vara rolig varje kväll på ett givet klockslag. Endast några minuter återstår innan det är dags att börja föreställningen, och det är Pekka som skall inleda den. Därför är det just inte många minuter man kan uppehålla honom. Han upplyser emellertid om att hans tredje bok kommer till jul, och att han skrivit ungefär hälften av den. Manuskriftet skall snart vara inlämnat, och den gode författaren sitter tråget flera timmar varje dag fastlåst vid sin skrivmaskin för att producera roligheter. Här är åter tvånget att vara rolig. Men roligt blir det, det kan man vara förvisad om, när man hör Pekka berätta om boken.

Svenskarna och deras hyllningar skall verket heta. Liksom de tidigare böckerna kommer denna att innehålla det mesta och det mest oväntade. Den skall, enligt författaren, bl. a. vara en lättmedgörlig medbärare i livets alla skift.

Så måste Pekka in och klä om till första scenen, och man blir lämnad ensam i detta brokiga skådespel, som Spectacle-tältets baksida erbjuder. Det här ljudliga sång infirån Oscar Rundqvist och Gus Dahlström, som håller på med örnklädning och sminkning. Från orkestermedlemmarnas vagn uttränger de ljud som uppstår, då flera håller på att stamma flera instrument samtidigt. De märkvärdigaste skepnader kommer från och till, balettflickor tränar sina steg, en jonglör kastar med sina klubb, Oscar blåser på ett av sina underliga instrument, kapellmästare Allan Johansson kommer och ber Oscar slopa sin upptäkt i det där umpa-umpa. Det är liv och rörelse, men ingen nervositet förmärks på något håll.

Så börjar föreställningen och Pekka Langer stegar ut på scenen, klädd i en sober aftondress med hög hatt, och river ner väldiga skratlsalvor redan från början. Näväl, bakom scen ser man Martin Ljung dyka upp. Han är klädd i sina "normala" kläder och tycks inte ha någon brådska, trots att föreställningen redan har börjat och han ska göra sin entré om en kort stund. Han sitter i gräset och klappar en liten hund och hinner förstrött svara på några frågor medan han drar på sina gröna tröjor. Frågorna gäller hans framträdande i radio under den kommande hösten, men Martin kan inte lämna några säkra besked.

Pekka Langer.

Muycket beror på hur lång semester han får, om han får tid att "sticka utomlands". Han kan emellertid upplysa om att Spectacle kommer att lotsas omkring till mitten av september, och att det sedan antagligen blir en Knäppupp nr 3 i slutet av året eller i början av nästa. Planerna för kommande program i revy- och radiosammanhang är således mycket obestämda, men Martin tycks ta det med lika stor ro som han visar, då han klär om för sin första scen, som börjar om några sekunder.

Så gör Martin entré och Pekka kommer ut igen och hinner besvara ytterligare några frågor. Han kan tala om att hans första långfilm — och kanske den sista, ler han självironiskt — är färdiginspelad och lär vara lyckad, enligt vad han just hört från bolaget. Filmen skall heta Suss gott och Pekka spelar en reklamexpert, som skall rädda en turné.

Kommer Natuppen tillbaka i höst? Nej, men ett annat program planeras, eventuellt något i stil med Gaddag Yxskaff, men planerna är mycket lösa. Pekka — liksom Martin — tycks emellertid se den närmaste framtiden lugnt an, i synnerhet som han lär få semester, sedan Spectaclet slutat sin turné. Det är ingen tvekan om, att han har kommit in i sitt nya yrke som artist riktigt på allvar.

Här Pekka lagt journalistiken på hyllan helt? Nej, han skriver en stund då och då, men något fast arbete kan det helt naturligt inte bli tal om i branschen. Men han har ingenting emot att bli redaktionssekreterare på någon lugn liti landsortstidning, då han börjar bli gammal.

Så är det dags att avbryta samtalet och som synes blev intervjun något hackad, men den ger på så sätt en viss inblick i den för en lekman ganska förbryllande bakslut av knäppupparbetet. Inte saant?

Garcia.

SM-schacket

Vid gårdagens tävlingar i Borås blev resultaten för hallänningarna följande (sammanslagda poäng inom parentes):

Klass 1: Fritz Andersson 0 (3½), Ernst Eriksson 1 (4), Elis Stenberg 0 (5½).

Klass 2: Sune Dahnberg 1 (6), Gust. Ekberg 0 (5), J. H. Nilsson (avbr.) (3), Bo Oskarsson 1 (2½), Stig Karlsson ½ (4), Löwendahl 1 (5), Gust. Linne 0 (1½).

Juniorerna: Leif Eklund ½ (3½), och Bengt Einarsson 0 (2).

DAMERNAS
HÖRNA

Föder studier intelligens?

Blir man intelligentare av att studera? Det var inte alls så värst många år sedan psykologerna menade, att man inte kan påverka intelligensen, utan att den är som den är. Den intellektuella utrustning man en gång fått i arv, kan inte förbättras genom mer läsning, studier, en bra kulturell miljö. Men den moderna psykologin säger något helt annat.

Visserligen dominerar arvet när det gäller intelligensen, men det har visat sig att intelligenskvoten kan påverkas av yttre förhållanden — den kan både stiga och sjunka. Det är rektor Sven Lunner som säger detta i NKI-tidningen På Fritid. Och han fortsätter:

Endast genom träning kommer de sista stadierna i intelligensutvecklingen till stånd. Den som inte stimuleras till tankearbete och intellektuell verksamhet kommer aldrig att utveckla alla de möjligheter som finns i hans intellektuella utrustning. Han kommer att stanna på nivå, som är lägre än den hans anlag skulle göra det möjligt för honom att nå. Rektor Lunner är folkhögskoleman. Han berättar om pojkar som kommit till honom och sagt, att i början av folkhögskolekursen "kändes hjärnan som en osmord maskin". Det tog emot att tänka.

Slutsatsen blir, menar rektor Lunner att alla som har förutsättningar till det, borde bygga på sina folkskolekunskaper för att inte stagnera i sin personliga utveckling.

Dagens goda råd:

Om man knyter in blomkålen i en tjock plastpåse innan man kokar den slipper man från den besvärliga lukten i köket.

Torsdagens rätter:

Lördag
LUNCH: Blomkålstuvning
MIDDAG: Fransk löksoppa
Färskt frukt

Söndag
LUNCH: Sallad med ost
och rädisor
MIDDAG: Stekt kyckling
Hemgjord hallonglass

Fransk löksoppa

(4 pers.)
2-3 stora gula lökar
2 msk smör el. marg.
2 msk mjöl
1½ l vatten +
2-3 buljongtärningar
4 skivor vitt bröd
smör
6 msk riven ost

Beredning: Hacka lökarna ganska grovt och låt dem sakta bryna i smöret. Tillsett mjölet och späd med buljongen. Låt soppan koka 10 min. och häll den därefter i lägsoppskål eller kastrull som kan sättas i ugnen. Torka eler rosta brödskivorna lätt i ugnen. Låt dem svalna. Bred dem med smör och strö på rikligt med riven ost. Lägg skivorna ovanpå soppan och gratinera omedelbart i mycket het ugn 300°, tills osten smält och fått vacker färg. Servera soppan genast.

Hallonglass i kylskåp

½ l passerade hallon
omkr. 2 dl florsocker
1½ dl vatten
röd karamellfärg
2 vitor

Beredning: Tag mogna, fina hallon och passera tills det med vatten och socker och smaka att det blir lagom sött. Blanda ½ l bärmassa. Blanda färga. Vispa vitorna till hårt skum och blanda ned. Häll glassen i kylskåpslådorna och frys vid högsta temperatur.

Servera glassen med iskall vispad grädde och rån.

med finklippt gräslök eller dill.

Tvåhundrafyrtio cm² av evigheten

Solen hettar och vattenpöslarna blänker. Runt bygget står furorna med höga stammar och buriga kronor vajande för vinden. Myggorna svärmar, en årla hoppar omkring och högt upp under himlens blåhet seglar en hök på stela vingar.

Askan yr och hackan slår gnistor ur stenarna. Kallhygget är nyavbränt; då och då pyr det upp en gråblå rök ur en tuva eller en stubbe. Skogsvaktarn skakar på huvudet och säger att det där pyrande borde vara över snart. Om inte avbränningen helt och hållet tagit kål på mossen kan glöden ligga lurande länge. Blir det blåst händer det inte sällan att elden flammor upp och det kan bli besvärligt. Nyelden sprider sig gärna med lavinartad hastighet. Här på bygget finns ett par kolbottnar; börjar det brinna i en kolbotten är det bara att låta det brinna tills det självslocknar och det kan ta dryg tid.

Hälen man fått sej förelagda att hacka bör vara sextio gånger fyrtio centimeter. En tvåhundrafyrtio kvadrantmeter och trehundrafyrtio kvadrantmeter. Det är så trehundrafyrtio frösäddshål på tusen kvadrantmeter och trehundrafyrtio kvadrantmeter. Ett härdande jobb, tänker den som nyskommit från författareverkstan i stan och ännu är ett offer för den jordromantik som så lätt bemäktigat sej den som för länge sen vänt landsbygden ryggen.

Hela området nyavbränt

Marken doftar: aska, rök — det doftar från kyrkhäls och från staplarna av kolved, som ligger traxad runt bygget. Som groteska jätearnar sträcker furustubbarna upp sej under sina svartbrända mossjok mellan stora kullerstensblock som man anar tidigare skylts av ljung och lingon och blåbärsris, av gula små blodrotsblommor, violer och kattfötter. Men nu ligger hela området nyavbränt, vidsträckt som en evighet, svart och ofruktbart som en öken. Först om några år ska skogslömmen spira och de första furuplantorna sticka upp topparna ur hälen man går och hackar.

Här vråldade stormen katastrofygnet den 3 januari 1954 och skövade den mogna skogen. Här satte den nödvärn stormstimmerhuggningen in för att rädda det värdefulla virket. Här är en ringa del av den vidsträckt areal som omhändrades såsom guldgruvens domäner för ett par år sedan. Skogsvaktardistriktet omfattar cirka 2 000 hektar — drygt 500 hektar eller över 1/4 av hela området raserades av vinterstormen.

Praktiskt taget allt vad en hel generation arbetat upp av välkött skog strök med under loppet av fem timmar.

Ännu ligger åtskilligt virke kvar ute i skogarna och ären efter kvällen den 3 januari 1954 ska vara synliga många år. Men uppröjningen har gått snabbt och åtgärderna för nyttiväxtens främjande har inte låtit vänta på sig. Inom detta skogsvaktardistrikt nysplanterades eller besåddes man cirka 30 hektar i fjol — i år räknar man med att hinna mylla ner 86 hektar tall- och granplantor, eller för innan förärs-säsongen slutar.

Hackan blixtrar och vräker undan den torra mossan. Sten... sten... bara sten — men furan är härdig och kräver inte mycket jord för att rota sej. Tidigare har röjningsmannskapet varit verksam här och hugit urdan smålövskenen. Sedan tog bränningen vid och nu är det slutligen här — vi som lystrar till "yr-

Sorg i Berlin

Västberlinarna sörjer stadens äldsta ek, kanske det äldsta trädet i hela mellersta Tyskland, vilket för några dagar sedan störtade samman och blev till en måleriskt vacker trädrin. Den s. k. "Kungseken" var 830 år gammal och stod på Pfaueninsel i Havel. Eken hade ett omfång på 5 meter och 30 centimeter och var sedan gammalt urholkad, bara en skugga av sin tidigare prakt. Genom en tillfälligt spelade "Kungseken" filmstjärnan dagen innan den fall sänder då den filmades för dokumentärfilmen "Berlin gråter och skrattar". Trädrinerna får stanna kvar, enligt beslut av Västberlins senat, och beaktligen också efter sin död ett omtänkt utflyktsmål för berlinarna.

Det var jag som körde om utan tillräcklig sikt

Stormhärjad skog:

"Om Vår Herre vill kommer man åter befriad från falsk skogsromantik och bättre rustad än den här gången", skriver författaren Willy Walfridsson i nedanstående artikel och skildrar sitt arbete som markberedare i de områden som svårt härjades av stormen katastrofygnet 3 januari 1954.

kesbeteckningen" markberedarna —

Man gick i Stockholm sen man fått höstmanen färdig, hade svårt för att sova och kände sig visserligen ur gängorna. En dag gick man upp till doktorn; han sa: — Du ska resa bort och vila dej. Stick iväg till något fjällpensionat. Du ska inte gå kvar i stan.

Ett fjällpensionat, tänkte man, och det var inte den miljon man längtade efter. Sysslösa dagar, ett dukat bord, en mjuk bädd. Det var länge sen man grovjobbade och ett grovjobb borde vara rätta medicinen hade man ofta tänkt och låtit det stanna vid blotta tanken. Men den här gången gjorde man allvar av. Ett par telefonsamtal, ett stationsnamn, en förklaring över resvägen och var man skulle finna förläggningen — sedan var saken klar.

Utanför den bullrande världen

I början var detta — frånvaron av tidningar och radionheter känslan av att befinna sej utanför allt som hörde till den bullrande världen — tjusningen. Man vaknade om morgnarna, tände i spisen, drack kaffe och knallade in till hygget. Solen gassade och myggens pip var romantiskt. Varje hål man åstadkom i den asksvarta marken fyllde en med tillfredsställelse. Man rastade och kokade kaffe — låg och kisade upp mot solen, med en kolvedsklamp som huvudgärd och tyckte att livet var något allt igenom välsignat.

Om kvällarna stökade man i stugköket, lagade lite mat eller ströövade i omgivningarna. Ibland såg man ett gäng skogsgubbar, som rastade, eller skogsbasen kom och tog sej en titt på jobbet. Den långa vägen till handelsboden betydde ingenting, lika litet som man bekymrade sej för den dryga halvmilen till posten. Man tänkte inte på någon post och vad skulle man i handelsboden att göra? I skapet hade man potatis och margarin och fläsk och torkmjölk. Man mindes skogskojorna man kinesat i under ungdomens vagabonderande; kolbullarna, det starka kaffet — något annat behövde man inte för att leva och leva riktigt god.

Man märkte att handlederna svullnat av det ovana jobbet och att man gick böjd som en bäge. Nattarnas sömn var inte djup och myggens pip en plågende helvetesmusik. De improviserade kolbullarna hade man tröttnat på och det gick inte längre att leva vid sidan om händelserna ute i världen. Man lämnade en cykel av närmaste granne; det var med en hisnande lyckokänsla man trampade ner till stationen.

Kvällarna blev långa och man sökte sej neråt "byn" till storförläggningen, till de riktiga skogsgubbarna. Piggas ungdomar och rejälla äldre som betraktade skogsarbetet med yrkesmannens ögon och rustat sej därefter. Och man förstod att jobbet i skogarna var lika realistiskt som vilket annat jobb som helst och att av den Dan Andersonska skogsmystik man insupit i ungdomen ingenting fanns kvar — om den nu verkligen funnits.

Och romantiken försvann!

Efter det att man gjort dessa iakttagelser växlade livet in i nya är. Romantiken var borta — ödetorpet, vars övergivenhet man sört

och som syntes en så idylliskt, förvandlades till vad det var: en otidsenlig stuga, bra nog för den som skulle stanna några sommarveckor men inte mycket att hurra för om det gällde att ha den till årsbostad. Man lärde sej att jobbet i skogen är påfrestande även för den vane och att ingen kunde vara i bättre behov av en ny tids kommunikationsmedel än karlarna "långt från landsvägen". Man fann det bara i sin ordning om man mötte en skogsgubbe som kom i egen bil på väg till eller från arbetet. Första tiden hade man sört frånvaron av koskällornas klang och hästhoarnas klapper och längtat tillbaka till en tid då folket på de många öde skogstörpen bara haft myrvägar och kostigar att hålla sej till. Så sent som för tjugo år sedan fanns det elva torp runt ödestugan — nu finns det bara två kvar. Och varför söra de små stugor som försvunnit? Tidens och utvecklings gång.

Man går vid hygget och endera dagen ska man vara tillbaka i stan. Men om Vår Herre vill kommer man åter befriad från falsk skogsromantik och bättre rustad än den här gången. Kring hyggets tvåhundrafyrtio kvadrantmeter stora hål av evigheten lufsar en skock skuldbunden och på grannhygget brummar en kultivator. Ett vidunder med larvfötter och starka tänder som river upp mossen och jord, men stundom står sej tämligen slätt och då måste markberedaren gripa in. Ett har veckorna övertygat en om: skogsarbetet har förändrats; motorsågen har gjort entré och kultivatorn, men ännu behövs den manuella arbetskraften, och att skogsbruk ska helt och hållet kunna mekaniseras hör till något som fortfarande svävar i dunkel. Minst fem år beräknar man inom detta distrikt att det kommer att dröja innan man hunnit nysplantera och beså alla kalmare. Sju, åtta år — på mindre tid kommer man inte att få bukt med vad stormen på några korta timmar åstadkom den bistra januarinatten 1954.

Man har också fått lära sej att kolbullen och självhushälet är på avskrivning, att skogsgubbarekären sökt sej bort från tidigare primitiva förhållanden och vill ha det övriga övriga yrkesutövare. "Lika värdefull som en god hustru är för en man lika värdefull är en prima kokare för ett skogsarbetslag", sa en gammal skogsvu härom dagen. Och glöm inte Flintspruta och myggolja om du tänker ge dej ut till markberedning eller säd eller vad det nu är av skogsgubbens värld. Glöm inte heller radio och cykel eller bil och inbilla dej inte att det går att leva på bara detta att röra sej bland gamla idyller. På sentimentala meditationer kring en gången romantik som du visserligen tror det finna kring ödetorpet för någon vecka eller så, men som sen obönhörligt tonar bort.

W. Walfridsson.

Gick ut i körbanan med ryggen mot trafiken

KOMMUNIST-KINA ERBJUDER FORMOSA FRED...

I de med svart markerade kustområdena ligger ung. 1 milj. kinesiska soldater i beredskap.

KINA

Lishui, Haimen, Venchow, Chasmen, Changtiag, Tjinkiang, Fochow, Amoy, Melisie, Chaoan, Swatow, QUOMOY, PESCA-DORERNA, Tainan, Taifo, SUO, TACHEN, O:A, JASAM, MEN-BUKTEN.

USA kan svärigen avstå från Formosa! En erövrades nämligen av de amerikanska trupperna under svåra strider från japanerna. Moskvas roll därvid, samt under hela kriget i fjärran ötern, bör man helst dra en glömskans slöja över.

Kinas premiärminister inbjöd Formosaregeringen (Chiang Kai-Shek) till "fredsförhandlingar" i Peking. I denna fred skulle dock alla Kinas tidigare krav erkännas, samt Formosa helt befrias.

Geografi i brännpunkten: FRANK JORDAN

GEIS:

Jazz-Glimtar

Jazznytt

En stor svensk orkester kommer att debutera i höst enligt vad som erfarits. Bandet skall i huvudsak spela dansmusik men troligt är väl att det blir ett flertal jazzprogram också. I den nya orkestern kommer följande musiker att medverka: Trumpetsektionen: Ernie Englund, Sixten Eriksson, Benny Bailly, Saxar Rolf Lindell, Bjørne Nerem, Carl Henrik Norin, Arne Donnerus och Mats Borgström. Trumbora: George Vernon, Andreas Skjold och Ake Persson. I kompet ha vi Bengt Hallberg, piano, Sven Stigberg, gitarr, Simon Brehm, bas, och Nils Bertil Dahlander, trummar. En oenkligen intressant sammansättning vilken skall bli kul att ta del av vid premiären i höst. Om en liknande bandet blir Harry Arnold och den kommer med all säkerhet att gå under hans namn.

I Roffe Ericssons orkester har en hel del ändringar näst vidtagas ty i månadsckiftet återvänder Cecil Payne, Art Taylor, Duke Jordan och John Simmons till Amerika. Ersättare blev Freddie Redd, Tommy Potter, Joe Harris, samt vår egen Lasse Gullin. Den senare ersatt på Nöjesfältet i Stockholm av gamle bekantingen Pennuts Holland. Vocalist blir som förut Ernestine Anderson.

Av de nya mannarna blev Tommy Potter känd som en bra basist under Charlie Parkers storhetstid. Freddy Redd har i USA skaffat sig ett mycket godt namn och gjort flera fina inspelningar. I sommar skulle han egentligen medverkat i J. J. Johnsson-Kai Windings kvintett men åkte i stället till Sverige. Till sist har vi trumslagaren Joe Harris som bl. a. skött den sysslan i Dizzy Gillespies stora band. Hallningarna kommer att få lära känna orkestern i augusti månad.

Plattor att spisa.

Modern Jazz Quartet.
Ralph's new blues. All of you, I'll remember April, Soon, For you, for me, forevermore, Love walked in, Our love is here to stay, Softly as in morning sunrise, Concorde.

Prestige LP 7005.
Versailles, Angel eyes, Fontessa, Over the rainbow, Bluesology, Willow weep for me, Woodyyn you.

Det är inte ofta man får finna julaffon mitt i sommaren men här kan man glädja sig åt två stora LP på en gång. Fontessa är ett vackert stycke, med ett lyriskt inramade tema, men vill man betona "jazz" i gruppens namn finns det större behållning av Ralph's new blues, Softly as in, och Woodyyn you. Till dessa kan man också föga de showbetonade versionerna av Angel eyes och Willow weep for me. Bluesology är det svängigaste stycke som kvartetten spelat in hittills på platta. Där visar sig gruppen från sin mest underbara sida.

Vill inte någon skaffa hem båda albumen skall vi i första hand be att få rekommendera Atlanticalbumen. Fråga är väl om inte det är den moderna jazzens bästa album.

Miles Davis.
Squeeze me, There is no greater love, How am I to know, Sposin, The Theme, Stablemates, Prestige LP 7014.
Plus för detta album är en mycket lyrisk och avspänd Miles Davis, vidare bra pianospel av Red Garland och fint trummararbete av Joe Jones. Ja, varje jazzintresserad är faktiskt skyldig att lyssna när denne trumpetare har något på hjärtat och är i form — som just på denna platta i vissa stycken. Men det finnes även en del svaga punkter. Miles Davies beundrare kan således vänta sig en del malört i glädjebägaren. Albumet går

Det är på tok att pensionera folk vid 65 år

STOCKHOLM (Press).
Pensionsålderns stela fastlåsande vid i allmänhet 65 år och som följt därav ett stereotyp utskallande av stora kadrar, som inte bara vill arbeta utan som också i betydande omfattning representerar erfarenhet och högklassig yrkeskvalitet, ter sig som ett utslag av rent vanetänkande. Det kunde måhända vid sekelskiftet vara skäligen avvägt men är numera och sett mot bakgrunden av femtio års förändrade förhållanden fullständigt föråldrat.

Det är Köpmannen, som gör detta konstaterande, och det heter vidare bl. a.
Att det sedan även i vår tid kan finnas folk som vid 65 års ålder kan eller bör dra sig tillbaka är självklart, lika självklart som att det existerar yrken där kraven på säkerhet eller fysisk förmåga under alla förhållanden måste sättas före eventuella personliga önskemål. Det är också självklart att tillbörlig hänsyn måste tas till sådana yrkens eller tjänstens utövare. Men existensen av dylika ofrånkomliga fall bör under inga förhållanden tas till anledning att döma stora befolkningsgrupper till påtvingad sysselloshet eller till något slags tjänst på undantag. Mot bakgrunden av konkurrensskapen vid skolportarna ter sig det schematiska utstampandet av "pensionärerna" som renodlade oförnuftigt.

Ur näringslivets och ur samhällets synpunkt är det alltså orimligt att ett sådant slöseri med högklassig arbetskraft alljämt bedrivs och att mångårig erfarenhet görs värdeflös i och med att vederbörande passerar en födelsedag, som man för något sekel eller halvs sekel sedan ansåg riktigt fixerad. När man därtill vet att en mycket stor procent av de tillfrågade vid företagna undersökningar på området anser det vara en lycka att få arbeta vidare — och som konsekvens därav en olycka att nödgas lägga upp — så spårar man ur rent mänsklig synpunkt något av varaktigt i det nu rådande systemet.

Det har nu skrivits och talats om denna sak i många år, och det råder enighet om att generaliseringen är på tok. Det är på tiden att vi från den allmänna debatten i ämnet äntligen kommer över till praktiska åtgärders förberedande.

En annons

är mera värd än vad den kostar.

inte att räkna till hans bästa trots bra insatser i Greater Love och The Theme.

Ämbetsverk kan gott förläggas i landsorten

STOCKHOLM (Press).
Stockholm har sedan århundraden ansetts vara den självskrivna platsen för vår centrala statsförvaltning. Under de senaste åren har man emellertid börjat ifrågasätta om detta alltjämt är riktigt. Byrådirektör Olof Petersson i arbetsmarknadsstyrelsen granskar frågan i styrelsens tidskrift och framhåller bl. a.:

I diskussionen om ämbetsverkens lokalisering har skymtat argumentet att Stockholm genom utflyttning av vissa centrala ämbetsverk skulle förlora sin karaktär av huvudstad. Skall detta argument tillmätas betydelse är huvudsaksbegreppet i dess nuvarande utformning ett självändamål och följaktligen all diskussion meningslös.

Liksom beträffande industrin måste man ta ställning till en ev. utflyttning av ämbetsverk från fall till fall, vilket inte hindrar att det skulle vara värdefullt med en mer översiktlig undersökning av frågan.

Kostnadsfrågan måste självfallet granskas noga när lokaliseringen av ett ämbetsverk övervägs. Förutsättningen är att samma effektivitet skall upprätthållas. I kostnaderna bör dock inte medräknas de investeringar som följer med själva flyttningen. I det långa loppet har det ingen betydelse om investeringarna i bostäder och förvaltningsbyggnader sker i Stockholm eller i någon annan del av landet — de måste ändå ske. Blir det någon förändring i investeringskostnaderna bör det rimligtvis bli i för landsorten gynnsam riktning.

Inom statsförvaltningen utgör personalkostnaderna en dominerande del av driftskostnaden. Avgörande för "lönsamheten" av en förflyttning blir följaktligen hur den påverkar personalkostnaderna. Lönekostnaden per anställd bör på grund av dyrtidsförhållandena i varje fall inte bli högre på landsorten än i Stockholm.

Det är naturligt att en ganska stor del av verkets personal inte kommer att flytta med till en ny ort. Det gäller först och främst den glita kvinnliga personal, som inte har sina män anställda vid verket. Även den yngre kvinnliga biträdespersonalen torde till stor del föredra att stanna kvar i Stockholm. Det kan knappast bli några svårigheter för dem att erhålla annan likvärdig anställning där.

Möjligheterna att rekrytera ny personal på annan ort påverkas av en rad faktorer. Om man förutsätter att utflyttningen sker till en relativt stor stad med en tillräckligt omejd för rekryteringsmöjligheterna för stora personalgrupper blir väl så goda som i Stockholm.

Många tjänstemän önskar skaffa sig en egen stuga. Den drömmen är det svårt att förverkliga i Stockholm. Möjligheterna är betydligt större i en landsortsstad. Detta bör man ta med i beräkningen när man söker bilda sig en uppfattning om möjligheterna att rekrytera personal på andra orter. På något längre sikt bör sålunda rekryteringsmöjligheterna ifråga om betydande personalgrupper snarare bli bättre än sämre i en landsortsstad än i Stockholm.

Några svårigheter föreligger inte att finna städer, som har resurser att bygga för ett ämbetsverk erforderliga bostäder, förvaltningsbyggnad, gator, ledningar o. s. v. Förutsättningen är — för ett sådant uttryck — att de överlämnade personalkostnaderna inte skall bli allt för stora — att utvecklingen sker över en tillräckligt lång tid på ett par år. På sådan uttrycks utflyttning är i många fall möjlig.

Avgörande för ämbetsverkens lokalisering blir i sista hand hur kontakten med andra organ och allmänheten kan ordnas. Många av de kontakter som nu sker genom personliga sammanträffanden skulle säkert kunna ersättas med kontakter per post eller telefon. Med den nuvarande telefonföretagsserade telefonförbindelserna mellan olika städer är möjligheterna betydligt bättre än de varit tidigare. Man måste givetvis också kräva att den stad, som skall ifrågakomma som lokaliseringort för ett ämbetsverk, även i övrigt skall ha goda kommunikationer. Det kanske också skall säras att det närmast vore fördelaktigt om en del av de nuvarande sammanträffandena försvunne. Sammanträffesjukan tycks dock nu vara så utbredd över hela landet att det väl knappast går att flytta från den.

En av 100,000-kronorsvinsterna i Penninglotteriets dragning hamnade i nedanstående glada sällskap. Det är personalen — 10 damer — i Truedssons fiskaffär i Malmö som delar på den stora slanten. Här är sju av dem, fr. v.: Ingrid Carlsson, Rut Skantz, Eva Lindström, Greta Truedsson, Greta Ermina, Alice Almqvist och Svea Stake.

DE FLESTA OCH BÄSTA ORTSNYHETERNA FINNER NI I LAHOLMS TIDNING

Om vartannat

Sot på tändstiften

Det var bestämt Gustaf Adolf — han vid Lützen ni vet — som skapade ordspråket om krukan, som går och går så länge att den slutligen går i kras. På samma sätt var det med vår bil härom dagen. Den hade gått och gått så länge att den slutligen strejkade. Motorn hostade på ett oroväckande sätt, tills den i en brant uppförsluck slutade att hosta fullständigt.

Puh! Det här var vackert. Den nye, fine, dyre bilen, som hade gått så många hundra mil utan minsta mankement. Ett motorstopp ute på landsvägen hade vi faktiskt inte upplevt sedan den gamle bilens dagar. Den hade nämligen ingen bensinmätare och stannade därför i de mest brydsamma situationer på grund av bensinbrist.

Den här gången var det dock inte tanken, som var tom, utan visaren på instrumentbrädan visade en snarare på tankfullt. Vi fick alltså plocka fram verktygsfodral, motorkunskaper och en massa goda förhoppningar och dyka in under motorhuven. Det här lilla felet skulle säkert snart vara kirrat.

Det första resultatet av undersökningen blev ett par neddammade byxor. Det blir så, då man lutar sig mot bilens främre stänkskärmar. Så lossade vi en tändstiftskabel och fick en ordentlig elektrisk stöt. Man får lätt en sådan, om man glömmer att vrida av tändningsnyckeln. Nästa åtgärd var att lossa tändstiftet, och då brände vi oss förstås om fingrarna. Något straff skulle man väl ha, för att man inte gav sig till

fäls och väntade, tills motorn kallnat.

Efter alla dessa vedermödror kunde vi konstatera motorfelet — det var ett igensotat tändstift. Det var visserligen föregående, men vi kunde åtminstone ursäktla bilen. Anledningen till missödet låg naturligtvis hos trafiken med alla dess bilkörare, trafikljus, inbromsningar och andra tillfällen då motorn får gå på tomgång.

Vad gör man med ett igensotat tändstift, om man får motorstopp mitt ute i vildmarken? Att få det sandblästrat är inte praktiskt genomförbart, och att skrapa det med kniv visade sig heller inte tillräckligt. Att rekvirera bärgningsbil är ganska kostbart, och förresten hade vi bråttom till ett avtalat sammanträde.

Ett tändstift i reserv i handfacket var naturligtvis räddningen. Med hoppfull energi störtade vi in i bilen, vräkte ut gårdagsstidningen, dammtassen, en tom tabbask, några länkar till en snökedja, en filmrulle och mycket annat. Och tänk — allra längst inne låg faktiskt en liten pappask med det åtråvärda tändstiftet.

När vi en liten stund senare på nytt kunde starta bilmotorn, var det med en verkligt uppriktigt känsla av glädje och tacksamhet. Man behöver inte förlora hoppet, man behöver inte använda fula ord och man behöver inte komma för sent till sammanträden, om man bara är en liten smula motorminded — och har ett tändstift i reserv i handfacket.

RIKST.F.O.

Effektiv kypare.

Kapitalisten och proletären

För några år sedan gjorde KF-direktören Albin Johansson tillsammans med LO:s dåvarande ordförande, August Lindberg, en bil-tur i Roslagen. Det var en härligt solig dag och båda var söndagsklädda och fina. Så passerade de en mycket enkelt klädd person. Vet du vem det där var, sa Albin Johansson till August Lindberg. Det visste inte Lindberg. Det var Marcus Wallenberg, sa Albin Johansson. Det tror jag inte, svarade August Lindberg. Han såg ju ut som en luffare.

Albin Johansson lät bilen backa tillbaka, stannade vid "luffaren" och presenterade: Får jag föreställa herrarna. Sveriges främste proletärer, August Lindberg och Sveriges främste kapitalist, Marcus Wallenberg.

Ni förstår, sa Albin Johansson, August Lindberg hade inte sin förmögenhet i kläder och mycket mat, den hade han i industrier m. m. så att hela svenska folket fick nytta av hans förmögenhet.

Pang-drama

På ett sommarpensionat någonstans i Sverige utkämpade gästerna varje dag förbittrade strider om etablissemangets enda badrum.

En morgon var det till och med värre än vanligt. Ett halvt dussin gäster väntade otåligt utanför badrumsdörren och där hade de stått en dryg halvtimme. De lyssnade med bistra minner till ljuden från badrummet, den badande plaskar och vattnet rinner. Han har tagit god tid på sig.

Plötsligt öppnas dörren och en gammal man sticker ut huvudet och så hör de hans vänliga röst. Han säger:

— Förlåt att jag besvärar, men är det möjligen någon av er som vet hur man drar upp en modellracerbåt? Jag ser så illa och räknade glömma mina glasögon på rummet.

I lumpen

Regementsläkaren till den värnpliktige:

— Om det nu varit i det civila, då skulle ni väl ändå inte kommit till mig med den här krämpan?

Den värnpliktige:

— Nej, då skulle jag skickat efter doktorn.

Platt fall

Den unge skådespelaren herr Svensson repade sig aldrig från den recension han läste efter sitt framträdande som Richard III. "Herr Svensson", stod det "spelade kungen som om han vore rädd att någon annan skulle spela ässet".

Fransk film om "Nacht und Nebel"

Den franska dokumentärfilmen om de nazistiska koncentrationslägren och massmorden, "Nacht und Nebel", berde visades för den breda allmänheten, föreslog Västyska parlamentets utskott för film, press och radion genom utskottsordföranden Bausch som tillhörde Dr. Mönchens kristligt-sociala union. I slutet av utskottet bör filmen på statens bekostnad synkroniseras och visas gratis för Västyska-lands tjänstemän samt frigges för visning i landets biografier. Filmen skulle ha visats vid den senaste Cannes-festivalen men ströks från programmet efter västyska utrikesdepartementets energiska protester. Den konstnärligt utomordentliga värdefulla franska dokumentärfilmen inspelades under mottot: "Vi får inte glömma där för att vi glömma också de andra". Detta ansåg förbundsrepublikens utrikesdepartement som sårande för den tyska nationella åtan. Mottot syftar nämligen på att det i Västyskland utbreder sig uppfattningen att man måste glömma det förlutna och kräva av världssopinionen samma glömska. Filmen visar i upprörande och tragiskt dokumentariska bildföljder livet i de nazistiska förtvingslägren, de nazistiska läkarnas experiment med levande mänskligt material, tortyren, straffmetoderna i koncentrationslägren, burar i vilka fångarna varken fick stå eller sitta utan måste leva i knäböjd ställning under dagar och veckor tills de dog av utmattning. Det västyska parlamentets utskott fattade sitt beslut enhälligt och desavuerade därmed utrikesdepartementet och de regeringskretsar som helst inte längre vill minnas de nazistiska ogärningarna.

Juridiska spörsmål

FRÅGA: Jag har ett barn utom äktenskapet. Barnets fader och jag voro trolovade, men så visade det sig att han, redan när vi trolovade oss, var gift. Jag hade ingen aning därom och fick först en lång tid efter barnets födelse reda på hans giftermål. Är mitt barn ändå trolovningsbarn?

Övergiven

SVAR: Ja, om barnet är avlat i trolovning eller om föräldrarna därefter ingått trolovning med varandra, skall barnet utan hinder av att den ene av föräldrarna var gift anses såsom trolovningsbarn, om den andra av föräldrarna var i god tro.

FRÅGA: Kan en 17-årig person göra testamenten?

Undrande

SVAR: Om ifrågakvarande person är eller varit gift, är han behörig att upprätta testamenten. Föreligger dock något förhållande, kan han dock genom testamentet förordna om egendom, över vilken han själv äger råda, t. ex. vad han genom arbete förvärvat efter det han fyllt 16 år, liksom avkastning av sådan egendom.

FRÅGA: 1) Är 1944 upprättades ett testamenten av innehåll att en del av kvarlåtenskapen skulle tillfalla kyrkan, den övriga delen bäst behövande äldre personer inom socknen. Nu har denna sammanförts till en storkommun med flera socknar. Kan de taga någon del från nämnda socken? Kyrkans medel handhåvas av kyrka och skolor samt det andra av socknens kommun. 2) En gåva som kommer från Amerika från en släkting kan väl inte anses som inkomst utan endast kapitalökning?

Gammal prenum.

SVAR: 1) Den omständigheten att socknen nu ingår i en storkommun kan icke medföra någon ändring i dispositionen av testamentsmedlen. 2) Sådan gåva skall i deklaration endast upptäckas som kapitalökning och blott i den mån den finnes kvar id nästa årsskifte.

Härdflirtad

Hon hade fått en alldeles ovanligt härdflirtad kavaljer till bords. Slutligen hittade hon på att fråga:

— Har ni några barn?
— Ja.
— Kanske flera?
— En.
— A. En pojke?
— Ja.
— Vad intresserar han?
— Fotboll och jazz.
— Berätta allt om honom.
— Det har...

Flickan i månskenet.

— // —
Av Kalle i Dalen.

(Eftertryck förbjudes).

Gubben Mars på Sjönsäset satt i lann, så hade hon snavat & fallit i.
— Så förskräckligt, Mars.
— Jo, då va då, men då ser ut som då hänger ätter en del stäcke när då börjat. Nu för ett par månader sen fick fadern lov komma till ett sanatorium för sitt bröst, så flickan fick flytta hem till mej & stugan står öde & tom där borta.

Mars reste sig och bar de färdigmaskade revarna ner i båten under tiden jag hämtade min packning. Så vattade han omsorgsfullt händerna i sjön, kikade utåt vattnet mot solnedgången och sken upp.

— Då blir månsken i natt, sade han, & ja har gett akt på, att då inte så dumt för fisket, som en del ha för sej. Då nappar braxen på stordjupet, se, för månen har en besynnerlig dragningskraft på både människor & djur. A här ute i ensamheten & den rent trolsk när den skiner för fullt...

När vi lagt ut donen styrde vi kurs tvärs över sjön på Mars stuga. På vägen upp mötte vi en ung flicka. Det var Stina, flickan, som stod på stranden och såg sin mor drunkna inför sina ögon för två år sen. Hon hälsade, varpå hon fortsatte, barfota och barbert ner till sjön efter vatten. Mars ropade efter henne:

— Stina, va får vi te kvällsmat?

Hon vände sig om och skratade, så ropade hon tillbaka: — Ja har tatt upp nyptatis första gången i år, & så får ni inlokt braxen & sik.

Hon stod och såg på oss ett ögonblick med skratet i ögonen och jag såg nu att hon var rikligt vacker. Senare märkte jag att hon hade något stort och stirrande i ögonen, som kom fram ibland.

— Sörjer hon sin mor mycket, Mars, sporde jag tyst.
— Ah — ja, en får bara akta sej för så nämna nåt om då, svarade han och såg åt sidan.

Vi hade ätt en härlig måltid under gemytligt samtal om var-jehanda, mest fiske förstas, och nu gick gubben att koka. Vi skulle upp klockan fyra i ottan. Själv hade jag ingen som helst lust att sitta vid bordet att i sällskap med en pipa tobak gå ner till sjöstranden och titta ut över det lilla gudarike som fanns inom synkretsen här. Över östra strandens skogstoppar flöt månen upp, stor och röd, för att allt mer och mer blänks upp ju högre den steg. Snart dallrade en bred silverväg över vattnet, i vilken då och då en glimmande explosion sprutade upp när någon sjöfågel slog ner i silvrefåran.

Hur länge jag suttit där nere under alsnäret vid stranden hade jag knappt reda på, men klockan var över midnatt då något inträffade.

Just som jag åter fäst blicken

och 1,300 bilar. År 1951 åkte bara 30,000 passagerare och 6,200 bilar över Grossenbrode, men år 1955 omfattade trafiken 919,000 passagerare, 79,000 personbilar, 2,340 lastbilar, 2,450 bussar, 10,900 järnvägsbussar och 15,000 post- och resgodsvarnar. Årets trafik via Grossenbrode beräknas bli omkring 15 procent större.

Grossenbrode 5 år

Den 15 juli 1951 kom den första danska färjan till hamnen i Grossenbrode. Byn var tidigare inte ens en by, den var en liten och okänd ort och hade omkring 40 invånare. Nu är Grossenbrode ett i hela världen välskötta järnvägs- och färjestation. Skandinavien hundratals tusen turister slussas här igenom på vägen söderut liksom den växande skaran av kontinentaleuropeer som besöker de tre nordiska länderna. De luxuösa färjorna "Deutschland", "Kong Frederik" och "Danmark" gör dagligen åtta turer i båda riktningarna och transporterar 16 tim med 600—1,000 passagerare på var och en 60—80 bilar vid varje överfart. I juli—augusti, då trafiken är störst, kan det bli upp till 20,000 personer

pa den gånrande månvagen, fastnade den vid något som jag först trodde vara en synvilla. Ett stycke ut ifrån stranden, där månskenet bröts mot strandskuggan stod en skinande vit gestalt. Det var en kvinna med håret hängande ner om axlar och hals. Den vita gestalten sträckte armarna ut mot månstrimman och i denna trolldans kom jag plötsligt att tänka på Stines mor, som drunknade under en månljusnatt i sjön för ett par år sedan. Som hypnotiserad satt jag under några minuter och stirrade på synen i månstrimman tills den med ens suddades ut och försvann i strandskuggan. Jag skäms inte att säga, att det var rena spöskräcken som grep mig efteråt och att det var med en viss fart som jag tillryggelade avståndet mellan sjön och stugan. Någon sömn för min del blev det inte den natten, och jag välslagnade morgongryningen och skramlet från köksspisen, som siade om att flickan var uppe och kokade kaffe. Trots den stortrattade fängsten på revarna kunde jag inte få upp humöret utan Mars märkte att det var något på tok.

— Han & väl inte sjuk, sporde gubben just som jag i ren tankspriddhet höll på att tappa en guldskimrande braxen i sjön.

— Nej, för all del, Mars, men...

Plötsligt släppte gubben ådrorna och satte sig att stirra på mig, och jag tyckte mig märka att han såg, ut som om han varit full av skrätt också.

— Satt han inte nere ve sjöstrannen rätt länge i natt, sporde han sedan.

— Jo, jag satt och såg på månskenet, svarade jag.

— Hm, såg han kanske nåt då? Jag spände ett par undrande ögon i gubben.

— Nåt vitt — ett fruntimmer, fortsatte han.

Jag nickade att så var.

— A så ble han rätt kanske?

— N-ja-nee... men...

Nu kom skratet som Mars suttit och kryst på. Han skattade en lång stund och bad om ursäkt att han inte kunde hjälpa det, för han såg att jag blev generad. Så blev han plötsligt helt allvarsam igen och sade:

— Se, ja ska tala om för honom va då va för nåt. Då & flickstackarn som går i sömnen. Var natt när då & starkt månsken blir hon orolig, & då har hon vatt allsen mor hennes drunkna. Då stiger hon upp i sin djupa sömn, tar på sig den vita klänningen, som mor hennes drunkna i & går ner te sjön. Hon vet inte om et själv, & ja har inte nämnts säga henne då. Eljest & hon så redig som vem som helst.

Jag kunde inte hjälpa att jag blev beklämd trots den gudar-granna morgonen. Jag tänkte på den unga, vackra flickan, som gick där ute i ensamheten med en tung livsbörda att bära. En liten ödemarkstragedi hade rullats upp för mina ögon aldeles helt apropå under den här fisketuren borta vid den ensliga sjön...

Just som jag åter fäst blicken

pa den gånrande månvagen, fastnade den vid något som jag först trodde vara en synvilla. Ett stycke ut ifrån stranden, där månskenet bröts mot strandskuggan stod en skinande vit gestalt. Det var en kvinna med håret hängande ner om axlar och hals. Den vita gestalten sträckte armarna ut mot månstrimman och i denna trolldans kom jag plötsligt att tänka på Stines mor, som drunknade under en månljusnatt i sjön för ett par år sedan. Som hypnotiserad satt jag under några minuter och stirrade på synen i månstrimman tills den med ens suddades ut och försvann i strandskuggan. Jag skäms inte att säga, att det var rena spöskräcken som grep mig efteråt och att det var med en viss fart som jag tillryggelade avståndet mellan sjön och stugan. Någon sömn för min del blev det inte den natten, och jag välslagnade morgongryningen och skramlet från köksspisen, som siade om att flickan var uppe och kokade kaffe. Trots den stortrattade fängsten på revarna kunde jag inte få upp humöret utan Mars märkte att det var något på tok.

— Han & väl inte sjuk, sporde gubben just som jag i ren tankspriddhet höll på att tappa en guldskimrande braxen i sjön.

— Nej, för all del, Mars, men...

Plötsligt släppte gubben ådrorna och satte sig att stirra på mig, och jag tyckte mig märka att han såg, ut som om han varit full av skrätt också.

— Satt han inte nere ve sjöstrannen rätt länge i natt, sporde han sedan.

— Jo, jag satt och såg på månskenet, svarade jag.

— Hm, såg han kanske nåt då? Jag spände ett par undrande ögon i gubben.

— Nåt vitt — ett fruntimmer, fortsatte han.

Jag nickade att så var.

— A så ble han rätt kanske?

— N-ja-nee... men...

Nu kom skratet som Mars suttit och kryst på. Han skattade en lång stund och bad om ursäkt att han inte kunde hjälpa det, för han såg att jag blev generad. Så blev han plötsligt helt allvarsam igen och sade:

— Se, ja ska tala om för honom va då va för nåt. Då & flickstackarn som går i sömnen. Var natt när då & starkt månsken blir hon orolig, & då har hon vatt allsen mor hennes drunkna. Då stiger hon upp i sin djupa sömn, tar på sig den vita klänningen, som mor hennes drunkna i & går ner te sjön. Hon vet inte om et själv, & ja har inte nämnts säga henne då. Eljest & hon så redig som vem som helst.

Jag kunde inte hjälpa att jag blev beklämd trots den gudar-granna morgonen. Jag tänkte på den unga, vackra flickan, som gick där ute i ensamheten med en tung livsbörda att bära. En liten ödemarkstragedi hade rullats upp för mina ögon aldeles helt apropå under den här fisketuren borta vid den ensliga sjön...

Just som jag åter fäst blicken

SAGT och SKRIVET

Till skillnad från varje slags borgerlig demokrati nöjer sig den sovjetiska demokratin inte med att proklamera utan garanterar också materiellt alla samhällsmedlemmar utan undantag rätt till arbete, bildning och vila, rätt att ta del i statsangelägenheterna, yttrandefrihet, pressfrihet och samvetsfrihet samt reell möjlighet att fritt utveckla de personliga anlagen och alla andra demokratiska rättigheter och friheter.

(Nyheter från Sovjetunionen)

Nio unga fransmän lever som förhistoriska grottmänniskor i en grotta norr om Toulouse. Avsikten med experimentet är att undersöka, vilken inverkan en primitiv livsföring har på moderna människor. Det skulle ha varit av ännu större intresse att undersöka, hur förhistoriska grottmänniskor klarat sig på modern livsföring. De skulle säkert ha omkommit efter några dagar.

(Pål i V-k)

Nu läser man på framträdande plats i bladen att "Göteborgarna har landets bästa hy". Det är ju i och för sig inte så förvånande, ty göteborgarna har ju nästan allting som är det bästa. Vad som får en att förundrad höja ögonbrynen är att det inte omnämnas i avdelningarna för skönhetsvård utan i sportspalterna. Men så inser man plötsligt att med hy menas högerytter.

(Cello i S-T.)

Konfektioner blir textilindustriens räddningsplanka

STOCKHOLM (Press).

Skall konfektioner bli kryckan och måhända räddningen för svensk textilindustri? Svenska textiltforskningsinstitutet har i varje fall tagit stor hänsyn till denna fråga i sitt forskningsprogram för kommande budgetår, där man tar direkt sikte på en rad åtgärder till konfektionsens förmån.

Vår textilindustri sitter trångt och utsatts alltjämt för ett kraftigt pristryck, som inverkar på lönsamheten. Pristrycket kan till en del anses komma utifrån. Det är tveksamt, heter det, om man genom organisatoriska åtgärder, d. v. s. utan kapitalinvestering, kan öka produktiviteten så att man kompenserar skillnaderna i löneläge.

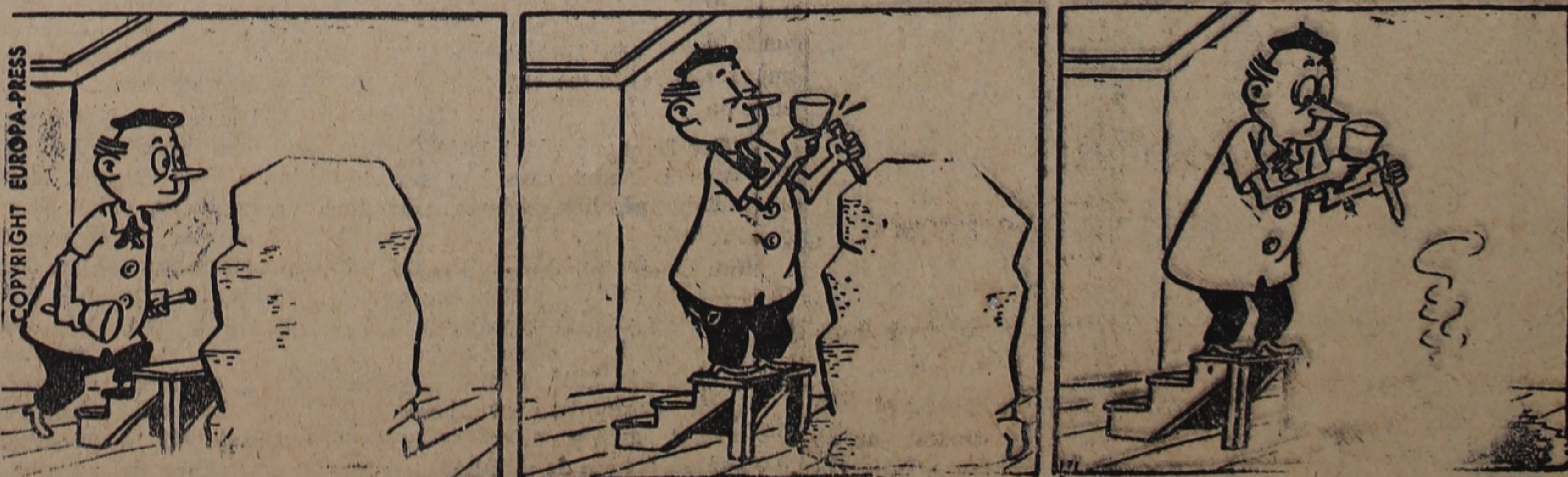
För att hävda sig i konkurrensen har man två vägar att välja mellan. Man kan öka kapitaliseringen av textilindustrin i så hög grad att produktiviteten när tillräckligt höjd. Detta kräver utveckling av en helt ny teknik, vilket torde vara ett oerhört arbete inom en så gammal industri som den ifrågakvarande. Det andra alternativet är att konkurrera med en bättre kvalitet. Vad som på den punkten bör observeras är att möjligheterna att utnyttja en förbättring av den tekniska kvaliteten hänger samman med hur denna förbättring kan utnyttjas för en ökning av produktiviteten inom konfektionsindustrin och motsvarande förbrukare av textilvaror.

Konfektionsindustrin har i dag en mycket låg kapitalinvesteringsgrad lägst inom svensk industri och endast en sjundedel av textilindustrin. Institutet räknar med att konfektionsindustrin står i början av en teknisk utveckling mot en mera automatiserad produktion. En utveckling på detta område väntas leda till betydligt snävare gränser för textilmaterialens specifikationer — d. v. s. automationen kräver enhetlikare halvfabrikat.

Bitter

Den medellåders hustrun till maken:

— Jag skulle vilja att du bjöd mig ut en kväll. Jag har just hört att gaslyktorna nere i stan ersätts med neonljus.

KULMAN

VILL NI
veta vad som händer i södra
Halland?
Prenumerera då på ortsorganet
LAHOLMS TIDNING

LAHOLMS TIDNING

FREDAGEN DEN 20 JULI 1956

SÖKER NI
kontakt med befolkningen
i södra Halland?
Annonsera då i ortsorganet
LAHOLMS TIDNING

Sverige leder landskampen mot Norge med 3 p.

Benke 206 - Stig P. 204 i höjd
47,6 på 400 m av svenskparet

OSLO (TT:s utsände)

En utslutning på grund av tjuvstart kostade förmodligen Norge ledningen efter första dagen av friidrottslandskampen mot Sverige på Bislet. Svenskarna kunde nämligen gå till halvtidvila med poängsiffrorna 54-51 sedan norske 100-meterslöparen Björn Nielsen utslutits efter två tjuvstarter, varigenom Sverige vann grenen med 7-3. Man hade nog väntat att Nielsen skulle vinna den upp-görelsen och därmed ge Norge 7-4 i poäng, men nu blev siffrorna ju närmast omvända.

Det blev en Bisletväll i gassande värme och med nära nog fullsatta läktare med kronprins Olav och prinsessan Astrid i spetsen. Med idealiska yttre förhållanden och på de erkänt goda banorna föll årsbästanoteringarna ganska väntat som mogna frukter - sex för Norge och fem för Sverige. Gren-segrarna delades lika, fem vardera.

Norge vann väntade segrar på 800, 5,000 m. - dubbelt i båda lop-pen - och i slädda och triumferade dessutom på 110 m. häck och i den avslutande stafetten. Svenska dub-belsegrar blev det i höjd och på 400 m. och väntade triumfer även i kula och längd. Så tillkom 100-m-segrn.

Svenska glansgrenar första dagen blev 400 m. och höjd. Alf Pettersson och Gösta Brännström gjorde ett utmärkt 400-meterslopp och sänkte årsbästa-noteringen till fina 47,6 med Pettersson aningen före över mållinjen. Man hade kanske be-farat att Audun Boysen skulle kunna hota någon av dem, men så blev inte fallet. Unge Grecker kom på jumboplatsen men sänkte sitt personliga rekord med tider omkring 52.

Höjdtävlingen blev av fin klass med tre man över 2,01 och Bengt Nilsson som segrade på 2,06 som han klarade i an-dra hoppet. På 2,08 var han chanslös trots extrahopp. Stig Pettersson tangerade sitt per-sonliga rekord 2,04 från juniör-mästerskapen i Göteborg förra året och hade ett gott andra försök på 2,06. Den unge norr-mannen Myhre föll bort efter att ha satt personligt rekord med 1,95. 1,98 klarade Thor-kildsen först i tredje försöket. 2,01 gick han över i andra men var sedan chanslös på 2,04 och därmed var den svenska dub-belsegern klar.

Svenskt årsbästa blev det också på 100 m. där Malmros segrade på 10,7. Det var hårt mellan MAI-aren och norrmannen Marsten men Malmros lyckades pressa sig anin-gen före. Även Marsten klockades för 10,7.

Årsbästa av Källevåg

Den svenska insatsen på 5,000 m. var inte särskilt imponerande trots att det blev årsbästa med tiden 14,37,2 för Källevåg. Ingen av svenskarna verkade tränad för uppgiften. Sjölander halkade efter sedan 2,000 m. passerats. Källevåg följde de båda norrmännen flint och sökte ett par gånger gå förbi men dessa svarade med ryck och släppte aldrig förbi svensken. När drygt ett varv återstod kom Ernst Larsen som ett jehu och drog med sig Saksvig och den norska duon var snabbt långt före Källevåg, som inte hade mera att ge. Larsen se-grade på norska årsbästanoten 14,24,4 med Saksvig 4/10 efter.

800 m. gick som väntat till Boy-sen, som tog det hela lekande lätt

Alf Pettersson som tillsammans med Gösta Brännström noterade fina 47,6 på 400 meter.

och enbart gick in för uppgiften att hjälpa fram sin unge landsman Ber-til Lundh till andraplatsen. Den norska taktiken lyckades och Rolf Gotfridsson, som fick leda i 1/4 varv, blev totalt utklassad.

7.17 av GIF-Arne

I längd blev det fina resultat till en början men mot slutet sjönk kvaliteten på tävlingen. Roar Berthelsen började med personliga rekordlängden 7,39 i första omgången, vilket visade sig räcka till en andraplacing efter Torgny Wähländer. Ture-bergaren inledde med 6,83 men kom sedan med 7,48 i närheten av årsbästanoteringen 7,51. Han hade sedan ett hopp på 7,27 men de tre sista hoppen blev helt misslyckade. Arne Eriks-son inledde med 7,17 vilket blev hans bästa hopp och per-sonligt årsbästa.

I kula lyckades det inte riktigt för Uddebom denna gång. Han fick inte den riktiga snärten på stötarna och fick nöja sig med 15,83, nätt i sista omgången. Det räckte i alla fall till seger över Sverre Över-by, som satte personligt rekord med 15,42 i första omgången.

Korta häckloppet gick till Norge. Per-Erik Johansson kom starkt på slutet men nådde aldrig Tor Olsen, som fick en utmärkt start. Lands-lagsdebutanten Åke Sandström från Rönnskär lyckades klara tredjepla-ceringen med 15,4.

Den avslutande stafetten gick klart till Norge sedan den på 100 m. diskvalificerade Björn Nielsen

gjort ett jättelepp å tredje sträckan. Det norska laget satte nytt landslagsrekord med fina 41,2. Det gamla rekordet löd på 41,6.

Resultat:

800 m.: 1) Audun Boysen, N., 1:50,7, 2) Ulf Bertil Lundh, N., 1:50,8, 3) Rolf Gotfridsson, S., 1:51,3, 4) Gösta Moberg, S., 1:52,4.

100 m.: 1) Björn Malmros, S., 10,7, 2) Birger Marsten, N., 10,7, 3) Leif Christersson, S., 10,9. Björn Nielsen, N., diskvalificerades efter två tjuvstarter.

Släggkastning: 1) Sverre Strandli, N., 60,09, 2) Birger Asplund, S., 56,53, 3) Knut Norén, S., 56,00, 4) Magne Foleide, N., 52,03.

5.000 m.: 1) Ernst Larsen, N., 14,24,4, 2) Öistein Saksvik, N., 14,24,8, 3) Bertil Källevåg, S., 14,37,2, 4) Bert Sjölander, S., 14,59,0.

Längdhopp: 1) Torgny Wähländer, S., 7,48, 2) Roar Berthelsen, N., 7,39, 3) Arne Eriksson, S., 7,17, 4) Gert Knudsen, N., 6,73.

110 m. häck: 1) Thor Olsen, N., 14,8, 2) Per-Erik Johansson, S., 14,9,

Torgny Wähländer börjar bli säker på de stora längderna. Blir han mannen den skall lyckas avliva Spänt-Svenssons och Olle Hallbergs 22-årig rekord?

3) Åke Sandström, S., 15,4, 4) Arne Dahl, N., 15,8.

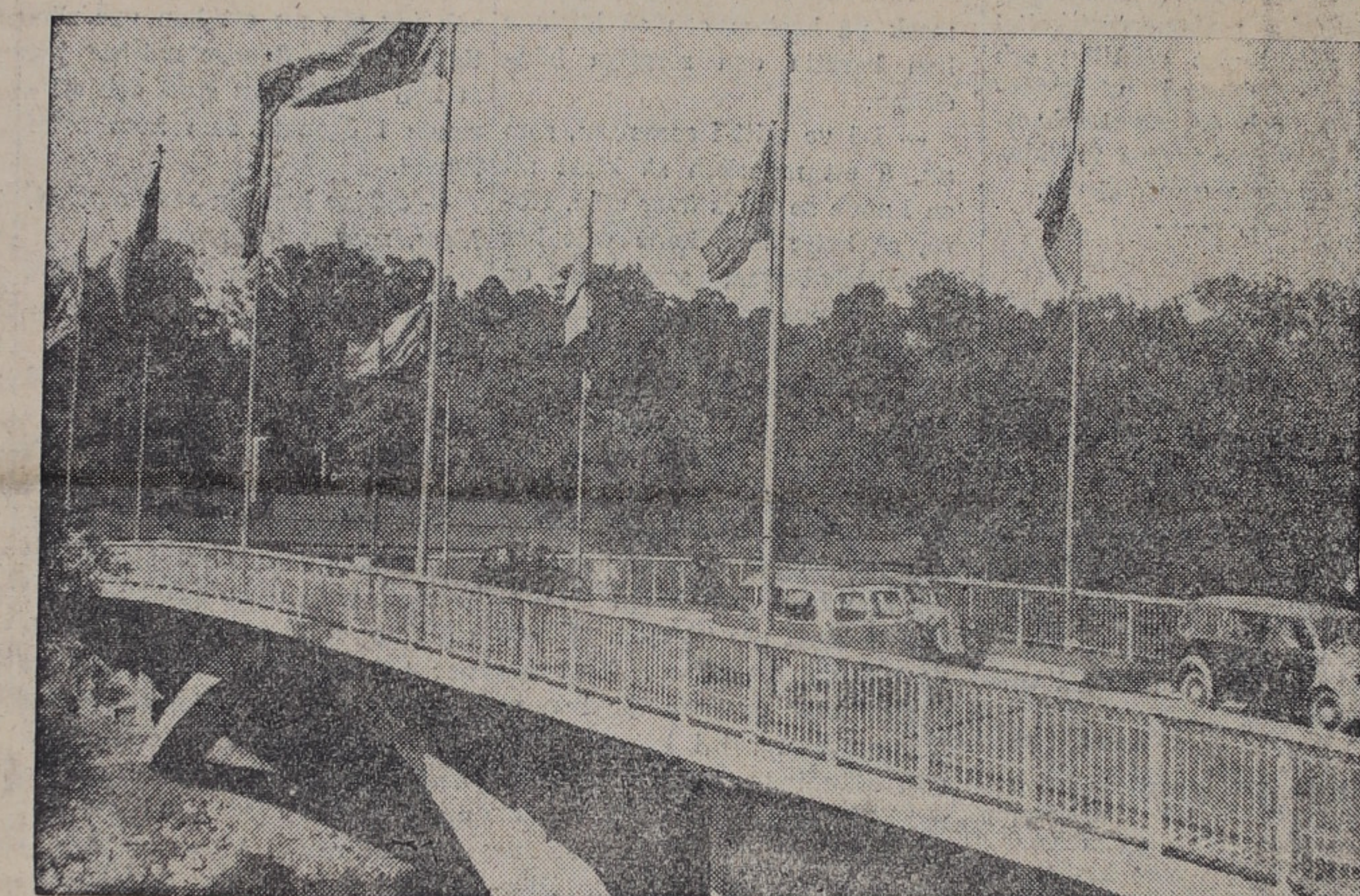
400 m.: 1) Alf Pettersson, S., 47,6, 2) Gösta Brännström, S., 47,6, 3) Audun Boysen, N., 48,5, 4) Ulf Gracker, N., 48,8.

Kulstötning: 1) Erik Uddebom, S., 15,83, 2) Sverre Överby, N., 15,42,

3) Per Stavem, N., 15,18, 4) Jonny Lemos, S., 15,15.

Höjdhopp: 1) Bengt Nilsson, S., 2,06, 2) Stig Pettersson, S., 2,04, 3) Björn Thorkildsen, N., 2,01, 4) Frank Myhre, N., 1,95.

Stafett 4x100 m.: 1) Norge 41,2, 2) Sverige 41,5.

NYA KARLBERGSBRON INVIGD. På måndagen invigdes Nya Karlbergsbron med tal av borgarrådet Helge Berglund. Därmed har det blivit en ny förbindelse mellan två städer, Solna och Stockholm. Här den nya bron, där trafikanterna snabbt fann sig till rätta.

Mest jordbruksfolk år 1930 75 proc. fler i industri nu

STOCKHOLM (TT)

Av Sveriges befolkning representerar 4.670.000 personer åldersgrupperna 15-65 år. Den-na befolkningsdel, som svarar för den huvudsakliga leveran-sen av inkomst- och förmögen-hetsskatten, ökades enligt se-naste statistik under åren mel-lan 1945 och 1950 med cirka 100.000 personer. Det finns 2.375.000 personer, däruv 1.648.000 i åldern 0-15 år och 727.000 i åldern 65-100 år, som resp. före 16 år och efter 67 år får sin försörjning genom barnbidrag, ungdomsvård, pensioner och andra sociala underlag genom den skattebärande befolkning-ens försorg.

Ungdomsgruppen 0-15 år steg från 1945 till 1950 från 1.441.000 till 1.648.000 och åldersgruppen 65-100 år från 660.500 till 727.000. Ålders-gruppen 15-30 år sjönk från 1.503.100 till 1.404.000, gruppen 30-35 år ökades från 2.021.600 till 2.125.900 och åldersgruppen 50-65 år från 1.047.400 till 1.139.000 per-soner.

Det är sammanlagt 7.044.000 per-soner i landet som har sin för-sörjning på olika näringsgrenar. För jordbruket med binärningar sjönk antalet från 1.879.300 år 1945 till 1.649.200 år 1950 och under samma tid sjönk antalet personer med för-sörjning från ospecificerad verk-samhet från 254.000 till 187.000 per-soner och antalet med utkomst från husligt arbete från 157.300 till 145.300, medan de som hade sin för-sörjning från gruvbrytning höll sig oförändrade med 38.900.

Alla andra näringsgrenar ökade antalet försörjningspersoner, nämli-gen industri och hantverk från 2.482.200 till 2.849.100, handel från 768.100 till 918.000, offentliga tjän-ster från 579.700 till 669.500 och

samfärdsel-tjänsterna från 514.200 till 593.800.

De direkt förvärvsarbetande per-sonernas antal föll inom jordbruket med binärningar från 732.800 till 639.800, inom husligt arbete från 120.000 till 90.000, bland personer med ospecificerad verksamhet från 41.700 till 29.400 och inom gruv-brytningen från 14.300 till 13.700. Inom industri och hantverk steg däremot förvärvsarbetarnas antal från 1.127.500 till 1.263.900, inom handeln från 430.000 till 484.800, in-om offentliga tjänster från 301.200 till 342.300 och inom samfärdseln från 220.100 till 250.400. Sammanlagt ökades förvärvsarbetarnas antal från 2.987.600 till 3.119.300.

Ännu så sent som 1930 övervägd jordbruksbefolkningen i landet, men ställningen har nu förskjutits där-hän att industribefolkningen intar ett betydande förteget med cirka 75 proc. större numerär. Befolknings-grupperna med förvärvsarbetande inom samfärdsel, handel och ad-ministrativ förvaltning redovisar en förstärkt ställning.

Vid senaste folkräkning arbetade av den förvärvsarbetande befolk-ningen över 40 proc. inom industri och hantverk, vilket är nära dub-belt så stor andel som den jord-bruksnäringens upptar. Ökningen av den förvärvsarbetande befolkningen höll sig under senaste femårsperiod av ungefär samma relativa mått in-om industri och hantverk, handel, samfärdsel och offentliga tjänster, nämligen 12 å 14 proc. Häremot svarar till en del minskning av den förvärvsarbetande befolkningen in-om övriga huvudgrupper.

De statsanställdas antal 1 oktober 1954 var 352.711, och av dem var 213.135 direkt av staten betalda be-fattningshavare och statliga arbete-re 76.537, 40.027 lärare tjänstgjorde vid folk- och småskolor, de stats-

anställda städernas antal var så högt som 9.600 och antalet poliser 8.606. Av de 40.027 lärarna var inte mindre än 66 proc. kvinnor. De 76.537 statliga arbetarna fördelade sig med 46.965 på affärsverken, me-dan 29.572 var i allmänna civilför-valtnings och försvarsväsendets tjänst.

Statens lönekostnader uppgick 1954 till sammanlagt 2.939 milj. kr, varav 2.329 milj. betalades ut till tjänstemän och 610 milj. kr till statsanställda arbetare.

Kanske nyttigt

I den sydafrikanska staden Pre-toria har polisen börjat använda psykologiskt-pedagogiska uppös-ningsmetoder mot flykter. Då den berusade gripits och förts till polisstationen för att sava ruset av sig, tas hans sluddrande tal och o-sammanhängande, ofta vedervärdiga prat upp på band. Innan fylle-risten dagen därpå får lämna fin-kan måste han minst tre och upp till tio gånger lyssna på sitt eget fullprat. Polisen tror att större de-len av de tillnyktrade djupt skäms då de hör vilket vedervärdigt och meningslöst prat de hade fört.

HELSINGFORS: Även Finland har enligt Hufvudstadsbladet fått en sovjetrysk erbjudan att delta i samarbetet på atomkraftens områ-de. Anbudet har via Finlands am-bassadör i Moskva överlämnats till utrikesdepartementet i Helsingfors.

STOCKHOLM: Vid Rindö i farande lever kvar i "the stately tisdagen en större motoryacht, vär-d denna upplevelse som en london-besök på ett hertigtligt gods.

Då tjänstemannen kom in till ho-nom med morgondagens första te-kopp frågade advokaten:

— Och hur mår hans nåd i dag?

— Ah, svarade den tjänande bro-der, hans nåd mår riktigt väl och han är på ett strålende humör i dag. Han t. o. m. hjälpte mig med att knäppa sina hängslen i morse!

Gymnastikspelen:

Orebrogymnasterna var suveräna i trupptävlingen

HALMSTAD (TT:s utsände)

Gymnasternas nya trupptävlingar av SM-karaktär - dock utan att några SM-tecken delas ut - gjorde en kanske inte helt lyckad debut på Örbro väll på torsdagsaftnarmiddagen. Det blev lite för rörigt med program pågående på fyra olika stationer på planen, ett fält för fristående, ett för hopp, ett för matta och ett för redskap. Dessutom var trupperna för ojämma för att det skulle bli någon spänning att tala om.

Att Örebro är den svenska gymnastikens Mecka fick den som ev. inte visste det förut ett klart belägg för, Erik Lindén och hans AGS-gymnaster stod i särställning och vann klass I med 36,82 poäng eller 2,8 före Stockholms Gymnastikförening, och det är en kolossal stor skillnad när det gäller gymnastik.

Nu är stockholmarna liksom den tredje truppen i klassen Göteborgs Turnförening, delvis ursäktade för att de inte måktade bjuda hårdare motstånd. De förra kunde inte ställa upp med mer än nio man i hoppen - Jan Cronstedt sparar sin skadade fot till SM - och gö-teborgarna tvingades möta upp med tre reserver. Men den stjärn-späckade orebroavdelningen hade säkert vunnit ändå. Där gjordes minsann inga missar. Särskilt i hoppen revs med applåder från den fåtaliga publiken. I alla fyra grenarna var f. ö. AGS bäst och segrade i fristående med 9,35, i hopp med 9,33, på mattan med 9,08, redskapen med 8,96. Och andralaget var inte långt från se-gern i klass II men måste till slut ge sig för mot de gymnasterna vilka f. ö. hade lagt sig på att vinna.

Om de tävlat i klass I i klass III som inte sysslade med fristående redskap var hammarbypejkar-na klart bättre än stockholmsta-denterna, representerade av GCI-trupp, individuellt gjordes flera utmärkta prestationer. Man kan nämna orebroaren Curt Wigartz smått fenomenala räckuppsving, och Jean Cronstedts perfekta ar-bete på barren, där också trupp-kamraten och specialisten på det redskapet Lennart Malmén imponerade stort. En speciell eloge är också 42-åringen Helmut Röhlisch från Örebro värd. Elegant och sä-kert höll han trots sina år samma höga standard som de långt yngre elitgymnasterna.

Resultat. Klass I: 1) AGS Öre-bro, 36,82, 2) Stockholms Gymnastikförening, 34,02, 3) Göteborgs Turnförening, 31,80. Klass II: 1) Enskede-gymnaster-na, 32,80, 2) AGS Örebro, lag II, 32,27, 3) Västerås Gymnastikfö-rening, 31,80.

Publiken i Sporthallen uppgick till 280 betalande. Resultat BSM, damer: 1) Marie-berndtsson, Göteborg, 70,55 p., 2) Margareta Håkansson, Malm-ö, 70,15, 3) Astrid Eriksson, Ram-sele och Reidun Berg, Östersund, 68,85, 5) Siv Hoffde, Linköping, 68,05.

Resultat BSM, herrar: 1) Mari-berndtsson, Göteborg, 70,55 p., 2) Margareta Håkansson, Malm-ö, 70,15, 3) Astrid Eriksson, Ram-sele och Reidun Berg, Östersund, 68,85, 5) Siv Hoffde, Linköping, 68,05.

Resultat BSM, herrar: 1) Mari-berndtsson, Göteborg, 70,55 p., 2) Margareta Håkansson, Malm-ö, 70,15, 3) Astrid Eriksson, Ram-sele och Reidun Berg, Östersund, 68,85, 5) Siv Hoffde, Linköping, 68,05.

Resultat BSM, herrar: 1) Mari-berndtsson, Göteborg, 70,55 p., 2) Margareta Håkansson, Malm-ö, 70,15, 3) Astrid Eriksson, Ram-sele och Reidun Berg, Östersund, 68,85, 5) Siv Hoffde, Linköping, 68,05.

Resultat BSM, herrar: 1) Mari-berndtsson, Göteborg, 70,55 p., 2) Margareta Håkansson, Malm-ö, 70,15, 3) Astrid Eriksson, Ram-sele och Reidun Berg, Östersund, 68,85, 5) Siv Hoffde, Linköping, 68,05.

Resultat BSM, herrar: 1) Mari-berndtsson, Göteborg, 70,55 p., 2) Margareta Håkansson, Malm-ö, 70,15, 3) Astrid Eriksson, Ram-sele och Reidun Berg, Östersund, 68,85, 5) Siv Hoffde, Linköping, 68,05.

Resultat BSM, herrar: 1) Mari-berndtsson, Göteborg, 70,55 p., 2) Margareta Håkansson, Malm-ö, 70,15, 3) Astrid Eriksson, Ram-sele och Reidun Berg, Östersund, 68,85, 5) Siv Hoffde, Linköping, 68,05.

Resultat BSM, herrar: 1) Mari-berndtsson, Göteborg, 70,55 p., 2) Margareta Håkansson, Malm-ö, 70,15, 3) Astrid Eriksson, Ram-sele och Reidun Berg, Östersund, 68,85, 5) Siv Hoffde, Linköping, 68,05.

Resultat BSM, herrar: 1) Mari-berndtsson, Göteborg, 70,55 p., 2) Margareta Håkansson, Malm-ö, 70,15, 3) Astrid Eriksson, Ram-sele och Reidun Berg, Östersund, 68,85, 5) Siv Hoffde, Linköping, 68,05.

Resultat BSM, herrar: 1) Mari-berndtsson, Göteborg, 70,55 p., 2) Margareta Håkansson, Malm-ö, 70,15, 3) Astrid Eriksson, Ram-sele och Reidun Berg, Östersund, 68,85, 5) Siv Hoffde, Linköping, 68,05.

Resultat BSM, herrar: 1) Mari-berndtsson, Göteborg, 70,55 p., 2) Margareta Håkansson, Malm-ö, 70,15, 3) Astrid Eriksson, Ram-sele och Reidun Berg, Östersund, 68,85, 5) Siv Hoffde, Linköping, 68,05.

Resultat BSM, herrar: 1) Mari-berndtsson, Göteborg, 70,55 p., 2) Margareta Håkansson, Malm-ö, 70,15, 3) Astrid Eriksson, Ram-sele och Reidun Berg, Östersund, 68,85, 5) Siv Hoffde, Linköping, 68,05.

Resultat BSM, herrar: 1) Mari-berndtsson, Göteborg, 70,55 p., 2) Margareta Håkansson, Malm-ö, 70,15, 3) Astrid Eriksson, Ram-sele och Reidun Berg, Östersund, 68,85, 5) Siv Hoffde, Linköping, 68,05.

Resultat BSM, herrar: 1) Mari-berndtsson, Göteborg, 70,55 p., 2) Margareta Håkansson, Malm-ö, 70,15, 3) Astrid Eriksson, Ram-sele och Reidun Berg, Östersund, 68,85, 5) Siv Hoffde, Linköping, 68,05.

Resultat BSM, herrar: 1) Mari-berndtsson, Göteborg, 70,55 p., 2) Margareta Håkansson, Malm-ö, 70,15, 3) Astrid Eriksson, Ram-sele och Reidun Berg, Östersund, 68,85, 5) Siv Hoffde, Linköping, 68,05.

Resultat BSM, herrar: 1) Mari-berndtsson, Göteborg, 70,55 p., 2) Margareta Håkansson, Malm-ö, 70,15, 3) Astrid Eriksson, Ram-sele och Reidun Berg, Östersund, 68,85, 5) Siv Hoffde, Linköping, 68,05.

Resultat BSM, herrar: 1) Mari-berndtsson, Göteborg, 70,55 p., 2) Margareta Håkansson, Malm-ö, 70,15, 3) Astrid Eriksson, Ram-sele och Reidun Berg, Östersund, 68,85, 5) Siv Hoffde, Linköping, 68,05.

Resultat BSM, herrar: 1) Mari-berndtsson, Göteborg, 70,55 p., 2) Margareta Håkansson, Malm-ö, 70,15, 3) Astrid Eriksson, Ram-sele och Reidun Berg, Östersund, 68,85, 5) Siv Hoffde, Linköping, 68,05.

Resultat BSM, herrar: 1) Mari-berndtsson, Göteborg, 70,55 p., 2) Margareta Håkansson, Malm-ö, 70,15, 3) Astrid Eriksson, Ram-sele och Reidun Berg, Östersund, 68,85, 5) Siv Hoffde, Linköping, 68,05.

Resultat BSM, herrar: 1) Mari-berndtsson, Göteborg, 70,55 p., 2) Margareta Håkansson, Malm-ö, 70,15, 3) Astrid Eriksson, Ram-sele och Reidun Berg, Östersund, 68,85, 5) Siv Hoffde, Linköping, 68,05.

Resultat BSM, herrar: 1) Mari-berndtsson, Göteborg, 70,55 p., 2) Margareta Håkansson, Malm-ö, 70,15, 3) Astrid Eriksson, Ram-sele och Reidun Berg, Östersund, 68,85, 5) Siv Hoffde, Linköping, 68,05.

Resultat BSM, herrar: 1) Mari-berndtsson, Göteborg, 70,55 p., 2) Margareta Håkansson, Malm-ö, 70,15, 3) Astrid Eriksson, Ram-sele och Reidun Berg, Östersund, 68,85, 5) Siv Hoffde, Linköping, 68,05.

Resultat BSM, herrar: 1) Mari-berndtsson, Göteborg, 70,55 p., 2) Margareta Håkansson, Malm-ö, 70,15, 3) Astrid Eriksson, Ram-sele och Reidun Berg, Östersund, 68,85, 5) Siv Hoffde, Linköping, 68,05.

Resultat BSM, herrar: 1) Mari-berndtsson, Göteborg, 70,55 p., 2) Margareta Håkansson, Malm-ö, 70,15, 3) Astrid Eriksson, Ram-sele och Reidun Berg, Östersund, 68,85, 5) Siv Hoffde, Linköping, 68,05.

Miss Swede alias Ingrid Goude vinkar åt åskådarna som under den stora skönhetsparaden i Long Beach, då deltagarna i Miss Universeum-tävlingen presenterades för allmänheten.